

ஓவியத்திலிருந்து வெளியேறும் நிறம்

ஐ மீ ல்

ஆலீல்

ஓவியத்திலிருந்து வெளியேறும் நிறம்

என். பி. சி. சி.

ஓவியத்திலிருந்து வெளியேறும் நிறம்

ஓகவிதைகள் ஓஆசிரியர்: ஜமீல், ஓவிலாசம்:124A, ஸ்டார் வீதி, பெரியநீலாவணை, மருதமுனை தொ.இல: 077 9689392 ஓ© அப்துல் ரகுமான் அப்துல் ஜமீல் ஓமுதற் பதிப்பு: 2018 ஓவெளியீடு: எதிர்பிரித்திபு, தொ.இல: 0776751510, ஓபக்க வடிவமைப்பு: எம்.ஏ.எம். அஸ்மி ஓஅட்டை வடிவமைப்பு: பிறவஸ் முஹம்மட் ஓஅச்சுப் பதிப்பு: Excellent Print, சாய்ந்தமருது, ஓபக்கங்கள்: 92 ஓவிலை: 350/= ஓISBN: 978-95578102-8

OVIYATHILIRUNTHU VELYERUM NIRAM

ஓPoems ஓAuthor: Jameel, ஓAddress: 124A, Star Road, Periyaneelavanai, Maruthamunai T.P 077 9689392 ஓ© Abdul Rahuman Abdul Jameel ஓFirst Edition: 2018 ஓPublication: Ethir Pirathigal, Kinniya, T.P: 077 6751510 ஓLayout Design: M.A.M. Asmy ஓCover Design: Firows Mohamed ஓPrinted By: Excellent Print, Sainthamaruthu ஓPage: 92 ஓPrice: 350/- ஓISBN: 978-95578102-8

ஓவியத்திலிருந்து வெளியேறும் நிறம்

ஜமீல்

இயற்பெயர் அப்துல் றகுமான் அப்துல் ஜமீல். கிழக்கிலங்கையின் அம்பாரை மாவட்டத்தில் மருதமுனைக் கிராமத்தில் பிறந்தவர். 1993 ஆம் ஆண்டு சிறுவர் இலக்கியத்திற்கான தேசிய விருதைப் பெற்றவர். இவரது முதல் கவிதைப் பிரதி 'தனித்தலையும் பறவையின் துயர் கவியும் பாடல்கள்' 2007 யாழ் இலக்கியப் பேரவையின் கவிஞர் அய்யாத்துரை விருதையும், தடாகம் இலக்கிய வட்டத்தின் கலைத்தீபம் விருதையும் பெற்றது. 'உடையக் காத்திருத்தல்' 2010 கொடகே சாகித்திய விருதின் இறுதிச் சுற்றில் சான்றிதழினைப் பெற்றதோடு 'காற்றை அழைத்துச் சென்றவர்கள்' 2014 ஆம் ஆண்டு கொடகே சாகித்திய விருதின் சான்றிதழையும், அரச சாகித்திய விருதின் சான்றிதழையும், பேனா கலை இலக்கியப் பேரவையின் விருதையும் பெற்றுக்கொண்டதோடு 'தாளில் பறக்கும் தும்பி' கவிதைப் பிரதி 2015 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. இது 2016 ஆம் ஆண்டுக்கான கவிஞர் வைரமுத்து அறக்கட்டளை விருதையும் பெற்றுக்கொண்டதோடு 'சிறகு முளைத்த ஊஞ்சல்' சிறுவர் பாடல் 2016, அவன் பையில் ஒழுகும் நதி 2017, ஓவியத்திலிருந்து வெளியேறும் நிறம் 2018 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

124 ஏ, ஸ்டார் வீதி

பெரியநீலாவணை - 01

மருதமுனை

இலங்கை

கைபேசி : 077 96 89 39 2

மின்னஞ்சல் : jameel2013a@gmail.com

முகநூல் : Abdul Jameel

கி.பி. 1952

மாநில அமைச்சரவைத் தலைவர் அறிவுரை
மாநில அமைச்சரவைத் தலைவர் அறிவுரை
மாநில அமைச்சரவைத் தலைவர் அறிவுரை
மாநில அமைச்சரவைத் தலைவர் அறிவுரை
மாநில அமைச்சரவைத் தலைவர் அறிவுரை
மாநில அமைச்சரவைத் தலைவர் அறிவுரை
மாநில அமைச்சரவைத் தலைவர் அறிவுரை
மாநில அமைச்சரவைத் தலைவர் அறிவுரை
மாநில அமைச்சரவைத் தலைவர் அறிவுரை
மாநில அமைச்சரவைத் தலைவர் அறிவுரை

நன்றி...

காலச்சுவடு, படிகள், புதுவிதி, தமிழர் தளம், எங்கள் தேசம்,
மீள்பார்வை, தினகரன், வீரகேசரி, தினக்குரல்,
இணையத்தளங்களான காற்று வெளி, தட்டுங்கள், கொலுசு

ஏ.நஸ்புள்ளாஹ், அம்ரிதா ஏயெம், அலறி, அனார், அப்துல் ஆபித்,
பிறவ்ஸ் முஹம்மட், இமாம் அத்நான், நவாஸ் செளபி
ஜே.பிரோஸ்கான், எம்.ரீ. சஜாத், எம்.ஏ.எம். அஸ்மி,
பத்திரிகையாளர் பி.எம்.எம்.ஏ. காதர், நசார் இஜாஸ்,
உமா வரதராஜன், ஏ.எம். குர்ஷித், டீன்கபூர்
உடன் பிறப்புக்களான ஜவாத், கபீழ், அன்சார், மலிக், எனது அன்புக்
குழந்தைகள் றபா அகமட், ஷெரீன், ஹயா, மைத்துனர்
ஜே.எம்.நௌபாஸ், விசேடமாக என் இணை நௌஸிலாவிற்கும்
அத்தோடு சொல்ல மறந்தவர்களுக்கும்

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

ஐமீலின் ஓவியத்தில்

என்னை ஒரு நிறமாகப் பூசிப் பார்க்கிறேன்

ஏ.நஸ்புள்ளாவ்

ஈழத்துக் கவிதைப்பரப்பில் புத்தாக்க மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து வருகின்றன. முன்னையதை கூறாது கூறல் அல்லது பழமையிலிருந்து விடுபடுதல் என்கிற கொள்கையை முன்வைத்து தமக்குள்ளேயே இருக்கின்ற ஏதோ ஒரு செய்தியை பிரதியாளன் மொழி வடிவ மாற்றத்துடன் கருத்தியல் பிரதியாக தருவதை அவதானிக்க முடியும். இதன் உள்ளடக்கமே ஈழத்துக் கவிதைகள் மீதான பார்வை ஆச்சரியங்களைத் தருகின்றன

குறிப்பாக ஐமீல் கவிதைகள் ஒவ்வொன்றுக்குமிடையில் கவிதை மாற்ற மனோநிலை வெளிப்பாட்டை வாசிப்பாளன் கண்டு கொள்ள முடியும். கற்பனையிலிருந்து அதிகபட்சமாக விடுபடும் ஐமீல் கவிதைகள் இயற்கை, சமூகம், சிறுவர்கள் அவர்களது அரசியல் என பல்வேறுபட்ட உட்தளங்களுக்குள் சென்று ஒவ்வொரு கவிதையும் வெவ்வேறு விடயங்களை பேசுகின்றன, இந்த முனைப்புச் சாத்தியங்கள் ஐமீல் தன்னை கவிதை மனோநிலையில் சதா ஈடுபடுத்திக் கொள்வதன் நுண்ணிய பார்வை என கூறமுடியும்.

கற்பனையின்றி வாழ்வியல் வெளிப்பாடுகளை ஐமீல் கவிதைகள் முன் நகர்த்துவதனூடாக பௌதிக எல்லைகளுக்கு அப்பால் சென்று பிரதிகளை வாசிப்பாளனின் ஆவணங்களாக மாற்றுகின்றார் ஐமீல். இதற்கு பல காரணிகள் உண்டு. முக்கியமான அடையாளங்களாக, ஐமீல் கொள்ளும் பொருட்பரப்பு, அவருடைய புலன் கொள்ளும் கவனத்தின் பரப்பு. இன்னொன்று பிரதிகளில் வெளிப்படுத்தும் இயல்பு, மொழிதல், மொழி, சொற்கள் இவைகளைத் தாண்டி பிரதிகளுடன் வாசிப்பாளனை இணைக்கும் தன்மை.

கவிதையின் அடையாளக் கவிஞர்கள் பலரின் கவிதைகளை நான் வாசித்த போது என்னை மெல்லிய உணர்வுளுடன் தன் கவிதைகளுக்குள் அழைத்துப் போனவர் ஜமீல், இவரது கவிதைகள் நுட்பமும் ஆழமும் நம்மை வசியப்படுத்தும் மொழிதலைக் கொண்டுள்ளன. சொற்களின் உண்மையும் இவரது மனவெளிப்பாடும் நமது வரலாற்றின் அனுபவத் தொகுதியாக நம்முன் செல்வாக்கு செலுத்துகின்றன.

ஜமீல் வாழ்வனுபத்தின் மனத் தொகுதியினைச் சொல்வதோடு இயற்கை மீது இவருக்கிருக்கும் காதலையும் அதன் பிரியங்களையும் காட்சிப் படுத்துகிறார். இயல்பாகவே கவிதையனுக்கள் இவருக்குள் பிரவாகம் எடுப்பதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ள முடியும்.

சிறுவர்களின் சூழல் அல்லது அவர்களின் வாழ்வியல் நிலைமைகளின் தாக்கம் தனிமனிதனுக்குள் அமர்ந்து கொள்ளும் சிக்கல்களென பல செய்திகளை ஜமீல் கவிதைகள் சொல்லி நிற்பதையும். இந்தப் பிரதிகளினூடாக அவர் கவிதைத் தளத்தில் தனது அகநிலை பதிவுகளின் மதிப்பீடுகளையும் சமகால சூழலியலையும் பாடுபொருள்ாக்குகிறார். ஜமீலின் கவிதைகளில் காலாசாரத்தின் இருப்பு குரலாக வெளிப்படுகின்றது. இது காலத்தின் சாட்சியாகவும் பதிவாகவும் வாசிப்பாளனின் மனசுள் குந்திக்கொள்கின்றது. வாழும் காலத்தில் வாழும் படைப்பாக மட்டுமன்றி ஜமீலின் கவிதைகள் எதிர்கால நம்பிக்கையின் பதிவாக கவித்துவங்களால் எல்லைகள் தாண்டி நிற்கின்றன.

வாழ்க்கை குறித்தான காலத்தின் நெருக்கடிகளை தன் மொழி வழியில் அடையாளப்படுத்துவதன் மூலம் சுலபமாகவே ஜமீல் நம் மனசுள் ஊடுருவுகிறார். அதிநவீனம், பிரமாண்டம் இவைகளைத் தாண்டி மாய மொழி, கனவுலகம் பற்றியதான உரையாடல்கள் தொடங்கும் ஒரு காலசூழலில் தனித்துவமான கவிதை மொழிதலில் கவிதையுலகில் பரந்து நிற்கிறார் ஜமீல்.

நி ற ங் க ள்

அறை முழுவதும் சொற்கள்	01
இடப்பெயர்வும் இடப்பெயரா நினைவுகளும்	02
சிறுவனின் இதழ்களில் ஊறிப் பெருக்கெடுக்கும் இனிப்பு	03
பறவைகள் வளர்ப்பவன்	04
எழுத்துக்கள்	05
தேநீர்க் கோப்பையில் நிரம்பி வழியும் நிலவு	06
வாழ்வின் பொருள்	07
மலராகிய பட்டாம் பூச்சி	08
எதுவும் நிகழலாம்	09
காற்றைத் திறந்துவிடும் மரங்கள்	10
ஓவியத்தின் நிழல்	11
வர்ணங்கள் உதிர்க்கும் பறவைகள்	12
மழையும் பொழுதினில்	13
அலைகளைத் திறந்துவிடும் கடல்	14
கொம்புகள் எதற்கு	15
முறிந்த சிறகுகள்	16
வாழ்வை எழுதும் தருணங்கள்	17
அப்பாவிடம் பகிரப்படா சிறுமியின் சொற்கள்	18
கீச்சிடும் ஓவியம்	19
பெருநாள் ஆடை	20
தலைப் பிறையின் ஒளியினிடை மலரும் பெருநாள்	21
பிரிந்துசென்ற வர்ணங்கள்	22
மழை	23
உறுத்தும் வார்த்தைகள்	24
எனது பாடலில் உறைந்திருக்கும் சொல்	25

கூழாங்கற்களில் மலரும் விடுதலை	26
புதிரறியாக் கனவு	27
சாரமற்ற வாழ்க்கை	28
குழம்புதல்	29
மௌனம் சாதிக்கும் விதை	30
ஹயாவின் காவல் பொம்மை	31
பிரபஞ்ச மொழி	32
ஓவியத்திலிருந்து வெளியேறும் நிறம்	33
உத்தரவென்பது	34
மனசின் இருளில் மின்மினிப் பூச்சிகளைப் பறக்கவிடுதல்	35
சூட்சுமங்கள்	36
பிரபஞ்ச ஓவியம்	37
குறுகும் இரவு	38
பறக்கும் முத்தம்	39
பனித்துளிகள் ரசிப்பதற்கு மட்டுமானதல்ல	40
மூங்கில் காடு	41
புத்தகம்	42
சிறகுகளுடன் பிறந்தவள்	43
பிரபஞ்சத்தின் ஒளியால் நிரம்பியிருப்பவன்	44
நிராகரித்தலென்பது	45
பறவைகளைத் திறந்துவிடும் மரங்கள்	46
சருகு	47
நிழலை அழைத்துவரல்	48
சொற்களைப் பரிசுத்தமாக்குதல்	49
அறைகளின் விடுதலை	50
பட்டாம் பூச்சி	51

இரவுப் பிராணி	52
இரவிடம் பேசுதல்	53
பிரிவின் நீட்சி	54
நான் சிறு காடு	55
இரக்கம்	56
கனவும் பன்றிகள்	57
இலையென உதிரும் மனசு	58
கடலைப் பரிசளித்தல்	59
நடுநிசி வாலாட்டிகள்	60
நானும் தனிமையும்	61
பூக்களற்ற வெளியைப் பாடுதல்	62
பொம்மைகள் வரைபவள்	63
இரவினை மொழிதல்	64
பட்டாம் பூச்சியின் வன்மம்	65
காத்திருத்தலில் தொலைதல்	66
சிறுவர்களின் மனதிலாடும் விழுதுகள்	67
மீன்களின் புத்தகம்	68
வாழ்வைத் தனிமையிடம் பங்கிடுதல்	69
புல்லாங்குழலால் பேசுபவள்	70
தவிர்க்கமுடியாத விடுபடுதல்கள்	71
புதிய இலைகளால் துளிர்ந்தல்	72
தாளில் வரையப்பட்ட கனவு	73
வாழ்வை சமாளிக்கும் முத்தங்கள்	74
குழந்தைக்குள் குடை	75
சிறுமியின் இனிப்பை தின்று முடித்த காற்று	76
மஞ்சள் பூக்களில் மலரும் சிறுமியின் அன்றாட வாழ்வு	78

58	நினைவின் புகழ்
59	உதயவதி உபநிஷத்து
60	சிவநினைவின்
61	இரக நுகர் நுகர்
62	உதயவதி
63	நுகர் நுகர் உதயவதி
64	உதயவதி உதயவதி
65	உதயவதி உதயவதி
66	உதயவதி உதயவதி
67	உதயவதி உதயவதி
68	உதயவதி உதயவதி
69	உதயவதி உதயவதி
70	உதயவதி உதயவதி
71	உதயவதி உதயவதி
72	உதயவதி உதயவதி
73	உதயவதி உதயவதி
74	உதயவதி உதயவதி
75	உதயவதி உதயவதி
76	உதயவதி உதயவதி
77	உதயவதி உதயவதி
78	உதயவதி உதயவதி
79	உதயவதி உதயவதி
80	உதயவதி உதயவதி
81	உதயவதி உதயவதி
82	உதயவதி உதயவதி
83	உதயவதி உதயவதி
84	உதயவதி உதயவதி
85	உதயவதி உதயவதி
86	உதயவதி உதயவதி
87	உதயவதி உதயவதி
88	உதயவதி உதயவதி
89	உதயவதி உதயவதி
90	உதயவதி உதயவதி
91	உதயவதி உதயவதி
92	உதயவதி உதயவதி
93	உதயவதி உதயவதி
94	உதயவதி உதயவதி
95	உதயவதி உதயவதி
96	உதயவதி உதயவதி
97	உதயவதி உதயவதி
98	உதயவதி உதயவதி
99	உதயவதி உதயவதி
100	உதயவதி உதயவதி

அறை முழுவதும் சொற்கள்

காலியாக இருந்த தாள்கள் மீது
தனக்கு மிகவும் விருப்பமான
சொற்கள் சிலதை பதிக்கிறாள் ஹயா
அறையின் இமைகளினூடாக
திருட்டுப் பூனையென நுழைந்த காற்று
தாள்களை உதறிவிடுகிறது
அதில் பாரமேற்றி வைக்கப்பட்டிருந்த
சொற்கள் அனைத்தும்
அறை முழுவதும் சிதறிக் கிடந்தன
அவ்வாறு விரவிக் கிடந்த சொற்களை
சேகரம் செய்து வாசித்துப் பார்க்கிறேன்
எல்லாச் சொற்களும் அழகாக
இருந்த அதே தருணம்
அனேக சொற்கள் பிழையாக இருந்தன
உடன் ஹயாவை அழைத்து
பிழையான சொற்களைச் சுட்டிக் காட்டினேன்
பயந்தொடுங்கி முழுசுகையில்
அவள் விழிகள் உருண்டுருண்டு பேசிய விதம்
எனக்குள் ஆயிரமாயிரம் சொற்களை உதிர்த்தின

இடப்பெயர்வும் இடப்பெயரா நினைவுகளும்

வைகறையைத் திறந்துவிடுகிறது இரவு
நீலம் பாரித்திருந்தது வானம்
பனியில் கொடுகிச் சிலிர்த்து நின்றன
சாலையோரத்து மரங்கள்
வழமைபோன்று சந்திக்கடை முன்றலில்
விரிந்து நிற்கும் நிழல் வாகையில்
கூடி நின்றன தோட்டிப் பறவைகள்
கடை திறப்பதற்கான சாத்தியப்பாடாக
இடைக் காலப் பாடல்கள்
எதுவும் இனிமையாக ஒலிக்கவில்லை
தேநீர்க் கடைக்காரன் பகிரும்
இரவு மிஞ்சிய வெதுப்பக பண்டங்களுக்காக
வைத்த கண் வாங்காது
கண் கெழித்து காத்திருந்தன
அவன் வாடகை காலம் முடிந்ததும்
வாழ்வினை அள்ளி சாக்கில் அடைத்து
இரவோடு இரவாக
இடம் மாறிச் சென்றிருந்தான்
அவன்தான் இடம் மாறிச் செல்கிறான்
அவனது நினைவுகள்
இடப்பெயராமல் தேநீர்க்கடைப் பட்டறையில்
ஈக்களென மொய்த்திருந்தன
சங்கதி தெரியாமல் காத்திருக்கும்
தோட்டிப் பறவைகளின் அலகுகளில்
இன்னும் ஒட்டியிருக்கக் கூடும்
தேநீர்க் கடைக்காரனின் பேரன்பு

சிறுவனின் இதழ்களில் ஊறிப் பெருக்கெடுக்கும் இனிப்பு

முன்பள்ளி வகுப்பறையினை
காற்றைக் கிழித்து வந்து திறந்து விடுகிறது
காதைத் தகர்க்கும் மணியோசை
முண்டியடித்துக் கொண்டோடி
சிற்றுண்டிச் சாலையினை
முற்றுகையிடுகிறார்கள் சிறுவர்கள்
மேசை மீது பல வர்ணங்களில்
பரப்பி இருக்கும் இனிப்புகள்
பட்டாம் பூச்சிகளின் கண்களை பறிக்கின்றன
எதைத் தெரிவு செய்வது
எதை விடுவதென்று திணறாடுகிறான்
பத்து ரூபா குத்தியை வைத்திருக்கும் சிறுவன்
நெருக்கித் தள்ளும் மாணவர்களினதும்
முதலாளியின் நெருக்குதலிலும்
முழி பிதுங்கித் திமித்துப் போகிறான்
இறுதியில் கண்ணில் தென்படும்
ஒன்றை வாங்கிச் செல்கிறான்
இடையில் சக வகுப்பு நண்பன்
சுவைத்துச் செல்லும் மிட்டாயை கண்டதும்
வாயில் ஊறிப் பெருக்கெடுத்தது
விடுபட்ட அவனின் பிரியமான இனிப்பு

பறவைகள் வளர்ப்பவன்

பறவைகளைக் கூண்டுகளில்
சிறைப்படுத்தி வளர்ப்பவன்
முதலில் விரிந்து கிடக்கும்
அதன் எல்லையற்ற வானத்தை
கபளீகரம் செய்கிறான்
பின்னர் அதன் சுதந்திரத்தை
அடாத்தாகப் பறிக்கிறான்
அது தன் பூர்வீகத்தை நினைந்து
பறக்க எத்தனிக்கும் தருணங்களிலெல்லாம்
இறகுகளைக் கத்தரித்து விடுகிறான்
ஆனால் அவன் ஒரு போதும்
அறிந்திருக்கவில்லை
தன் வீட்டு முன்றலில்
மரங்கள் வளர்க்கும் பட்சத்தில்
அதன் சடைத்த கொப்புகளில்
யாருடைய அழைப்புகளுமின்றி
பறவைகள் சுயமாகவே
சபை கூடும் நிதர்சனத்தை
ஏனெனில் பறவைகளின் பூர்வீகமென்பது
ஆதியிலிருந்து மரங்களாகத்தானிருந்து வருகிறது

எழுத்துக்கள்

நின் கொப்பித் தாள்களில்
எழுத்துக்களை மண் புழுக்கள்போன்று
ஊர்ந்து செல்ல விட்டு ரசிக்கிறாய்
பின்னர் இரவு நேர
ராட்சத முலையுட்டிப் பறவைகள்போன்று
அதன் கோடுகளினிடை
தலைகீழாக தொங்கவிட்டுப் புதினம் காட்டுகிறாய்
எழுத்துக்களை கோர்த்து
சொற்களாக்குவதற்கிடையில்
பத்துப் பதினைந்து தடவைகள் அழித்தழித்து
அதனை திட்டமிட்டு கொலையும் செய்கிறாய்
முன் பள்ளி மாணவனே
இந்த எழுத்துக்கள் மீது
அப்படி என்னதான் தீராப் பகையோ
உன் பிடியிலிருந்து விடுபட்டு
சொற்களாக மாறிப் பறந்து செல்ல
கடைசிவரை போராடுகின்றன எழுத்துக்கள்

தேநீர்க் கோப்பையில் நிரம்பி வழியும் நிலவு

மொட்டை மாடி வெளியில்
கண் சிமிண்டும் விண்மீன்களை ரசித்தபடி
காற்றுவாக்கில் அமர்ந்திருக்கிறேன்
ஒரு கவிதைக்காக
தனித்திருக்கும் இன்னேரம்
எனக்காக தயாரித்து வைக்கப்பட்ட
தேநீர் கிடந்து ஆறுகிறது
அது தன் பாட்டில் நீந்தித் திரிந்த நிலவை
ஆர்ப்பாட்டமின்றி சிறை பிடித்தது
தேநீரை அருந்தினால்
நிலவு சிதைந்துவிடும் சாத்தியம் நிலவுகிறது
இருந்தும் சூடாறிய தேநீரை
ஒவ்வொரு மிரடாக சுவைத்தருந்துகிறேன்
அருந்தருந்த தன்னை புதுப்பித்தபடியே மிதந்தது
இப்போது மீதம் வைத்திருக்கும்
கடைசிச் சொட்டில் நிரம்பி வழிகிறது நிலவு

வாழ்வின் பொருள்

குந்தியிருக்க சிறு அவகாசமின்றி
தேவைக்கதிகமாக வாழ்க்கையை
சம்பாதித்து அலுத்த மட்டில்
மேடும் பள்ளமுமான
எனது வாழ்வின் எல்லையை
ஒருவாறு அடைந்ததன்
பரபரப்பின் பின்னராக
அது கடந்து வந்த காலத்தின்
ஓய்விலாப் பேரலைச்சலின் சுவடுகளை
பெருமூச்சு விட்டபடி
ஒரு கணம் திரும்பிப் பார்க்கிறேன்
எதுவுமற்றிருந்தது
எனது வாழ்வின் பொருள்

மலராகிய பட்டாம் பூச்சி

செடியில் முகிழ்ந்திருப்பது
தனி மஞ்சள் வழியும் மலரென
பிரியப்பட்டு கொய்தாள் சிறுமி
கொய்த கணத்தினிடை
சிறுமியின் விரலிடை
படபடத்தது பட்டாம் பூச்சி
அதனை ரசிக்கவும் முடியாமல்
பறக்கவிடவும் முடியாமல்
தவிக்கிறது சிறுமியின் மனசு
விரலிடை சிக்கிய பட்டாம் பூச்சி
விரிந்து கிடக்கும் தனது வானத்திற்காக
அயராது சிறகடித்த வண்ணமே இருந்தது

எதுவும் நிகழலாம்

அடுத்து வரும் கணங்களுக்காக
என்னை தயார்படுத்திக் காத்துக் கிடக்கிறேன்
அங்கே என்ன நிகழப் போகிறதென்று
எதுவுமே தெரிந்திருக்க நியாயமில்லை
எல்லையற்ற பரவசம் மிகுந்த
மகிழ்ச்சியைத் தரக்கூடியதான
பேரானந்தம் நிகழலாம்
மனசை உலுக்கக் கூடிய தாங்கொணா
பெருந்துயரம் நடந்தேறலாம்
எஞ்சியிருக்கும் வாழ்வை
திருப்தியாகக் கொண்டு செல்வதற்கான
ஒரு அதிஷ்டம் காத்திருக்கலாம்
அதே கணம் இருக்கின்ற உதிரிகள்
சில சமயம் பறிபோய்
ஓட்டாண்டியாய் அலைந்தும் திரியலாம்
இப்படி எதுவும்
நிகழச் சாத்தியமிருக்கிறது
ஆயினும் துளிர்க்கும் கணங்களிடை
என்ன நிகழுமென்று எதுவுமே தெரியாது
இருந்தும் இதையெல்லாம்
கடந்தபடிதான் நாம் செல்கிறோம்
அல்லது காலம் நம்மை நிர்ப்பந்திக்கிறது

காற்றைத் திறந்துவிடும் மரங்கள்

இதமாக வருடிச் செல்லும்
காற்றின் பறத்தலை
எங்குமே காணவில்லை
இலையின் நுனியிலும் இல்லை
அதன் ஆதிக் குடியான
கடற்கரை வெளியிலும் இல்லை
புழுக்கம் தாங்கொணா மட்டில்
ஆழ்ந்து துயிலும் காற்றை
அரட்டி விட எத்தனிக்கிறேன்
மௌனம் சாதிக்கும் மரங்களின்
கிளைகளை உசுப்பினால்
அதன் உறக்கம் கலைந்து விடலாமென்று
பரிதாபப்படுகிறாள் ஹயா
இலைகளின் கீழாக
கொடுகிச் சுருண்டு படுக்கும் காற்றை
அப்படியே விட்டு விடுகிறேன்
சிறிது நேரம் சென்றதும்
காற்றைத் திறந்துவிட்டன மரங்கள்
அது பட்டாம் பூச்சியெனப் பறந்து
முதலில் ஹயாவைத்தான் தழுவிச் சென்றது

ஓவியத்தின் நிழல்

தனக்கு மிகவும் விருப்பமான
இரண்டு முயல்களை
ஓவியமாக வரைந்து தரும்படி
அவாவுறுகிறாள் ஹயா
கறுப்பு நிறத்தில் ஒன்றையும்
வெள்ளை நிறத்தில் மற்றதையுமென
கட்டளையும் போடுகிறாள்
எனக்கு ஓவியம் வரைவது
சற்றும் பரிச்சயமானதாக இருக்கவில்லை
இருந்தும் அவளது ஓயாத
நச்சரிப்பை சமாளிக்கவென
வெள்ளை நிறத்தில்
முயலொன்றினை முடிந்தளவு வரைந்து
ஹயாவிடம் கொடுக்கிறேன்
அவள் கறுப்பு முயலையும்
வரைந்து தரும்படி அடம் பிடிக்கிறாள்
ஓவியம் வரைந்த தாளில்
பகல் பொழுதினையும் வரைகிறேன்
இப்போது முயலின் நிழலைக் காட்டி
இதுதான் கறுத்த முயலென்றேன்
அவள் ஏற்றுக்கொண்டாள்
இருந்தும் இரவு வந்துவிட்டால்
நிழல் மறையும் சாத்தியமிருக்கிறது
உடன் ஒளியை உதிர்க்கவென
சில மின்மினிப் பூச்சிகளை
அங்குமிங்குமாக வரைந்து விடுகிறேன்
வரைந்த ஓவியத்தின்
நிழலின் நிறம் கறுப்பென்பதனால்
இனி எப்போதும் கறுப்பு வெள்ளையென
இரண்டு முயல்கள் இருக்கும்

வர்ணங்கள் உதிர்க்கும் பறவைகள்

பிரியமான பறவை ஒன்றினை
ரசித்து வரைந்து கொண்டிருக்கும் இந்நேரம்
பறவையினைப் பிடிப்பதற்கான வலையினை
மிக அருகிலிருந்தபடி வேடன் ஒருத்தன்
கச்சிதமாக பின்னிக் கொண்டிருக்கலாம்
கொலைப் பசியில்
ஒரு ஊனுண்ணி விலங்கு கும்மிருட்டைக் கிழித்து
தனியாக அலைந்து கொண்டிருக்கலாம்
அச்சொட்டாகப் பறவையினை
வரைந்து பூரணமாக்கிய கணத்தினிடை
அது சுதந்திரமாகப் பறப்பதற்கான
வானத்தை வரைந்து முடிப்பதா
அன்றி அப்படியே விட்டுவிடுவதா
தூரிகை உதிர்க்கும்
ஒவ்வொரு துளி வர்ணங்களிலிருந்தும்
சிறகடித்தன பறவைகள்

மழையும் பொழுதினில்

நெடுங்கோடைக்குப் பின்னராக
கத்திக் கூச்சலிட்டபடி
பொடு பொடுக்கிறது பேய் மழை
சுருண்டு கிடந்த வீட்டுப் பீலி
நீர் வீழ்ச்சியென தன்னை உருமாற்றுகிறது
சிறுவர்கள் ஆடைகளைக் கழைந்தெறிந்து விட்டு
அதன் கீழ் சுதந்திரமாகக் குளித்து
முற்றமெங்கும் சிறு குளமென தேங்கி நின்றனர்
அவர்களின் எல்லையற்ற பரவசமும் அமளியும்
உம்மா சிறுமியாக இருந்த போதான ஞாபகங்களைத்
தூவானமாக மீட்டிக்கொண்டிருந்தன
சிறுவர்களைத் துரத்தும் சாக்கில்
உடன் வெளியில் சென்று
தனது ஆரண்யப் பராயத்து நினைவுகளை
மழையில் மனம் குளிர நனைந்து
மழையோடு மழையாகினாள்
மழையை யாருக்குத்தான் பிடிக்காது
என் உம்மா மட்டும்
வசந்த காலத்திற்கெதிராக குடை விரிக்க

அலைகளைத் திறந்துவிடும் கடல்

சிறியதும் பெரியதுமான அலைகளை
ஆதியிலிருந்து திறந்துவிடுகிறது கடல்
கடலிடம் சுமார் எத்தனை அலைகள் இருக்குமென
என்னிடம் அவாவினாள் ஹயா
அதனை அலைகளைத் திறந்துவிடும்
கடலிடம்தான் கேளென்றேன்
அதன் மொழி தெரியாதெனப் பிதுங்கினாள்
புதிது புதிதாக அலைகளை
அனுப்பிக் கொண்டே இருந்தது கடல்
உடன் அலைகளை எண்ணத் துவங்கினாள்
அது ஆர்ப்பரித்தபடி
ஓய்விலாது வருவதும் போவதுமாக இருந்தது
அலைகளை எண்ணுவதை நிறுத்திவிட்டு
அதன் வாலைப் பிடித்து
கரையின் கணுவில் கட்டிப் போடுகிறாள்
இப்போது அலையெதுவும்
கரைக்கு வருவதாகத் தெரியவில்லை
மெளனித்திருந்தது மாபெரும் கடல்
குதிரையென திமிறிக் கொண்டிருந்த
ஒரேயொரு அலையைத்தான் மீளவும் மீளவுமென
கடல் அனுப்பி பயம்காட்டி இருக்கிறதென்று
முடிவெடுத்தாள் ஹயா

கொம்புகள் எதற்கு

நான் விரும்பாத மிருகங்களின் பட்டியலில்
ஆதியிலிருந்து மான்தான்
முதன்மை வகித்து வருகிறது
அது உங்களுக்குப் பிடித்துப்போனமைக்கு
நிறைய நியாயங்களை முன்வைக்கலாம்
அதன் வசீகரமான விழிகளையும்
புள்ளி பூத்த செம்மஞ்சள் நிற மேனியையும்
ஏன் கிளைவிட்ட கொம்புகளையும்கூட
நீங்கள் சுட்டிக் காட்டலாம்
அதைப் பிடிக்காமல் போவதற்கு
என்னிடம் ஒரேயொரு காரணம்தான் இருக்கிறது
நெடுத்த கூர்மையான கொம்புகளை
தன் வசம் வைத்துக்கொண்டு
கொம்புகளற்ற மிருகங்களைக் கண்டு
அஞ்சி ஓடுவதும் இரையாகுவதுமே
உறையில் வாளை வைத்துக் கொண்டு
களத்தில் மண்டியிட்டு மடிபவனை
யாருக்குத்தான் பிடிக்கும்
கொம்புகள் எதற்கென்று புரியாமலே
அதனை வளர்க்கின்றன மான்கள்

முறிந்த சிறகுகள்

நான் சிறுமியாக இருந்தபோது
எனக்குப் பரிசாகத் தந்த
வானவில் பூத்திருந்த வானம்
இப்போதும் என் கண்ணெதிரே
அப்படியே விரிந்து கிடக்கிறது
அது எனது பறத்தலுக்காக
தன்னை அகலத் திறந்தபடி ஆவேசப்படுவதை
என்னால் உணர முடியாமலில்லை
சிறகுகளைக் கத்தரித்துவிட்டு
சுதந்திரமாகப் பறப்பதற்கான
எல்லாக் கதவுகளையும் அடைத்துவிட்டு
நீ இந்த வானத்தை
பரிசளித்ததன் சூட்சுமம்தான் என்ன
எனது முறிந்த சிறகுகளால்
எல்லையற்ற இவ்வெளியினை
எப்படிக் கடக்க முடியுமெனக் கருதுகிறாய்
நீ எண்ணுவது மாதிரி
சிறகுகளற்றதா பரபரப்பான வாழ்க்கை

வாழ்வை எழுதும் தருணங்கள்

இலையுதிர் காலம் முன்பாக
வசந்த காலம் பற்றிய பாடலையும்
பரிதி துயில் கலைந்தெழும் முன்பாக
இரவினது பாடலையும் எழுதி ரசிப்பது போன்று
சிறுவனாகித் தெறித்துத் திரிந்து
எரிச்சலூட்டும் முன்பாக
குழந்தைப் பராயம் பற்றிய பாடலையும்
வாலிபனாகிக் குட்டிச் சுவராகும் முன்பாக
சிறு பராயம் பற்றிய பாடலையும்
முதுமை முட்டி வேண்டாத ஒன்றாகி
முதியோர் இல்லத்தில் தூக்கியெறியும் முன்பாக
இளமைக் காலம் பற்றிய பாடலையும்
வாழ்ந்து சலித்து தெவிட்டும் முன்பாக
வாழ்க்கை பற்றிய பாடலையும்
எழுதித் தீர்ந்த பின் செத்துப் போ

அப்பாவிடம் பகிரப்படா சிறுமியின் சொற்கள்

காட்டு அரசன்போல் கர்ச்சிக்கும்
அப்பாவின் கடும் போக்கு
அம்மாவிற் கு பழகிப் போனாலும்
அவரது நடத்தைப் பிறழ்வுகளுடனான
தொடர்ச்சியான அதிகாரமிக்க மிரட்டல்கள்
சிறுமியாகிய எனக்குள்
அதீத பதபதப்பைத் தோற்றுவித்த
அதே தருணம் வெறுப்பையும் வளர்த்தது
அவரை எதிர்க்க நெஞ்சுரமற்றவளாகி
பயந்தொடுங்கி சுவர்ப் பல்லியாகிறேன்
எனது கண்களில் எப்போதும்
பீதி நிலவியபடியே இருக்கிறது
புள்ளப் பூச்சியாகி
அம்மாவின் முந்தானைப் புதரினுள்
அடிக்கடி ஒளிந்து கொள்கிறேன்
அப்பா மிக அருகிலிருந்தும்
தூரமாக இருப்பதாகவே உணர்கிறேன்
ஆயினும் எனது பெயருக்கு முன்னால்
அவருடைய பெயர் இருப்பதனால்
என்னுடைய அப்பாதானென்று
என்னால் உறுதிப்படுத்த முடிகிறது
அவரற்ற நிசப்தமான சூழலில்
அம்மாவினதும் எனதுமான கவலைகளை
பொம்மைகளிடம்தான் முறையிட்டு
மனதை ஆற்றுப் படுத்துகிறேன்
இருந்தும் அவரிடம் பகிரப்படாத
ஒரு அவணம் சொற்கள்
மனசினுள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன

கீச்சிடும் ஓவியம்

வீட்டின் பின் புறச் சுவரின்
அழகிற்கென மரமொன்றை வரைந்து
அதன் கிளை மீது
பறவை ஒன்றினையும் வரைந்து விட்டேன்
நாளடைவில் அம்மரத்திலிருந்து
பறவைகள் கீச்சிடும்
சப்தம் கேட்கத் துவங்கியது
உடன் வெளியில் வந்து
ஓவியத்தை பார்க்கிறேன்
அதனைப் பறவைக் கூட்டங்கள்
ஆழ்ந்து ரசித்துக் கொண்டிருந்தன
அது கூடு கட்டுவதற்காக
தோதான இடம் பார்க்கிறதா
அன்றி வரையப்பட்டிருக்கும் பறவையை
தனது இணையாக்க முயற்சிக்கிறதா
எதனையும் சரியாக புரிந்து கொள்ள
பறவையின் மொழி தெரியவில்லை
ஓவியத்திலிருந்து பறவையின் ஓசைகள்
தினமும் ஒலித்த வண்ணமே இருக்கிறது

பெருநாள் ஆடை

பிய்ந்த மேலாடையினை
முந்தானையினால் மறைத்தபடி
எனது மகவிற்கான
பெருநாள் ஆடையினை வாங்குகிறேன்
உலகின் நிறங்களையெல்லாம்
அவளுக்கு அணிந்து பார்க்க
பேராசைப்படும் அதே தருணம்
எனது சின்னச் சின்ன ஆசைகளையெல்லாம்
எங்கு சென்று ஆற்றிடல் தகும்
எனது கையறு நிலையுணர்ந்த மகவின்
கண்களிலிருந்து கசிகிறது உப்பாறு
உடன் வானவில்லை வரைந்து
எனக்கு ஆடையாக அணிவித்து
அழகு பார்த்து ரசிக்கிறாள்
மகவின் எல்லையற்ற அன்பினையுணர்ந்து
அவளை நெஞ்சோடணைத்து
உச்சி குளிர முத்தமிடுகிறேன்
இப்போது எங்களது மனசிற்குள்
மின்மினிப் பூச்சிகளென பறக்கிறது மத்தாப்பு

தலைப் பிறையின் ஒளியினிடை மலரும் பெருநாள்

தலைப் பிறையின் ஒளியினிடை
பிரகாசமாய் மின்னுகிறது
ஹயாவின் பெருநாள் பற்றியதான கனவு
பெருநாளை கொண்டாடுவதில்
சிறுவர்களினிடை ஏற்படும் கிளர்த்தல்
ஹயாவிற்கு ஏற்படுவது ஆச்சரியமானதல்ல
அது தவிர்க்க முடியாத செயலுமாகும்
புதிதாய் வாங்கி வந்த ஆடைகளைப்
பிரித்துப் பார்ப்பதும் மடித்து வைப்பதுமாக
பேரீச்சம் பழத்தின் இனிப்பென கரைகிறது
அவளது நோன்பு காலங்கள்
உறவினர்கள் யாரேனும் வந்தால்
ஓடோடிச் சென்று பெருநாள் ஆடைகளை
ஒவ்வொன்றாக விரித்துக் காட்டுகையில்
அவள் மனசினுள் மத்தாப்பு சிரிக்கிறது
பெருநாளைக்கு முந்திய இரவை கடப்பதென்பது
அத்தனை இலகுவான காரியமல்ல
அதனை ஓர் ஆண்டு முடிவது போலுணர்கிறாள்
அவள் உள்ளங்கையிலிருந்த மருதாணிப் பிறை
திடீரென வானத்தில் துளிர்க்கையில்
ஹயாவின் மனசோடிச் சிவக்கிறது

பிரிந்து சென்ற வர்ணங்கள்

தனது வீட்டிற்கான பாதையினைத்
தவற விட்டுத் தடுமாறி நிற்கும் கபோதியை
அழைத்துச் செல்கிறேன்
செல்லும் சாலை மருங்குகளில்
இயற்கை சிந்தும் வெவ்வேறு வர்ணங்களை
கடந்து செல்ல நேரிடுகிறது
அவைகள் கபோதியின் கண்களிலிருந்து
இடை நடுவில் பிரிந்து சென்ற
நிறங்களாக இருக்க வேண்டும்
அவனை ஆவேசமாக பார்ப்பது
வர்ணங்களின் ஏக்கங்களில் தெரிகிறது
அதீத நிறங்களிலான இவ்வுலகினை
ரசிக்க முடியாமல் போனது அவனது துரதிஷ்டமே
அவன் கண்களிலிருந்து பிரிந்து சென்ற நிறங்கள்
என்னைப் பின் தொடர்ந்து வந்தன
அதனைக் கபோதியிடம்
எங்கணம் மீள ஒப்படைப்பதென்று புரியவில்லை
கவலையின் நிறங்கள்
எனது கண்களிலிருந்து கசியத் தொடங்கின
ஆயினும் கபோதியின் நினைவுகளில்
தூர்ந்திராமலிருக்கும் பழைய வர்ணங்கள்
அவனது உலகினை வரையாமலில்லை

மழை

கோடைக் காலமொன்றில்
சாலை மருங்கினில்
வெயிலில் நனைந்தபடி செல்கிறேன்
மழையின் முதல் முத்தத்திற்காக
ஒவ்வொரு துளிரும்
கன்னத்தை விரித்தபடி ஏங்கித் தவித்தன
அதன் ஈரத்தில் நனைந்து தொப்பாக
ஒவ்வொரு பூச்சியும் ஆவேசப்படுகிறது
ஆக்காட்டிப் பறவைகள்
மழையின் சிந்தனையில் மூழ்கி
சிறகை மேகத்தில் அடித்துக்கொண்டன
மரங்களின் வேர்கள்
ஒரு அடை மழைக்காக பெருமூச்சு விடுவது
வரண்ட நிலத்தின் பிளவினில் தெரிந்தது
இக்காட்சிகளையெல்லாம் பார்த்தபடி
கடந்து போகிறேன்
ஒரு கணம் அவைகளும்
என்னை திரும்பிப் பார்த்தன
மழையை எப்படியாவது தரிசிக்கும்படி
இறைஞ்சுவதாக உணர முடிந்தது

உறுத்தும் வார்த்தைகள்

சீட்டுக் கட்டுகளென
கலைந்து கிடக்குறதென் மனசு
ஒரு புள்ளப் பூச்சியின் மனசையொத்த
என் மனசை உடைத்துவிட
என் ஆடையை விடவும்
நெருக்கமான உன்னால் எப்படி சாத்தியமாயிற்று
இதற்கு முன் சந்திக்கவே இல்லை
உன்னிடமிருந்து
இப்படியானதொரு அபாயகரமான வார்த்தையை
மிக இலகுவில் நொறுங்கக்கூடிய
என் மனசு கலையாமலிருக்க
என்னை ஆற்றுப்படுத்தி மீளவும் மீளவுமென
ஒழுங்குபடுத்தி பார்க்கிறேன்
பருத்தி மனையில் அரைபடும் பன்னென
உறுத்திக் கொண்டே இருக்கிறது
சில உதவாத வார்த்தைகள்

எனது பாடலில் உறைந்திருக்கும் சொல்

நீங்கள் எண்ணுவதுபோன்று
எனது பாடலில் உறைந்திருக்கும் சொல்
வெறும் பிச்சியல்ல
அது மின்னலின் சக்திக்கு நிகரானது
பெரும் பெரும் சாம்ராஜ்யங்களை
ஆதி வரலாறுகளை
அப்படியே புரட்டிப்போடும் வலிமை மிக்கது
அது குரலற்றவர்களின் குரலாக ஒங்கியொலிக்கிறது
ஒடுக்கப்பட்ட இனத்திற்கு ஆதரவாகக் குமுறுகிறது
அநியாயக்காரர்களுக்கெதிராக கர்ஜிக்கிறது
தனித்து நின்று போராடும் நெஞ்சுரமும்
தீரா வேட்கையும் அதற்குண்டு
எனது சொல்லுக்குள்
ஓர் அலை ஆர்ப்பரிக்கிறது
ஒரு நதி ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது
எரிமலையின் குழம்புகள் கொதிக்கின்றன
மேலும் எனது சொல்லுக்குள் இருளை வாசிக்கும்
மின்மினிப் பூச்சிகள் பறக்கின்றன
சிறுவர்களைக் கவரும் தட்டான்கள் சிறகடிக்கின்றன
அதீத வாசனை மிகு பூக்கள் மலர்கின்றன
உலகின் விடியலை வரவழைக்கும் பரிதியும்
எனது சொல்லினுள்ளிருந்துதான் எழுகிறது
உங்களுக்குச் சந்தேகமிருந்தால்
எனது சொல்லை உடைத்துப் பாருங்கள்
அது நாம் அவாவுறும் இருப்பின் சொல்
நமது வாழ்வின் சுதந்திரத்தை பாடும் சொல்

கூழாங்கற்களில் மலரும் விடுதலை

ஒரேயொரு கூழாங்கல்தான்
எதிரியின் நெஞ்சை கிழிக்குமென்று
அவர்கள் திடமாக நம்புகிறார்கள்
அதே கூழாங்கல்லின்
குறிதவறா வீச்சிலிருந்துதான்
நமது பூர்வீக மண்ணை மீட்டெடுப்போமென்று
அவர்கள் வலுவாக நம்புகிறார்கள்
உயிரைத் துச்சமென நினைத்து
பீரங்கியின் முன்நின்று வீசும் கவணிலிருந்துதான்
நமது வாழ்வின் வசந்தம் மலருமென்று
அவர்கள் சத்தியமாக நம்புகிறார்கள்
அவர்கள் எத்தனை முறை வேண்டுமானாலும்
எதிரியைக் குறிவைத்து எறிந்திருக்கலாம்
ஆனால் அவர்களின் விடுதலையின் பாடலை
ஒரேயொரு கூழாங்கல்தான்
நிச்சயமாக எழுதப்போகிறது
ஏனெனில் நம்பிக்கையென்பது
அவர்களின் தளரா உள்ளங்களில்
கருவிலேயே விதைக்கப்பட்டிருக்கிறது

புதிரறியாக் கனவு

என் படுக்கை அறையில்
சுருண்டு படுக்கிறது ஒரு கனவு
கண்கள் தூக்கம் தழுவும் வரை
வேட்டைப் பாம்பெனப் பதுங்கித் திரிகிறது
அது என் முடிக்குரிய கனவா
குழிபறிக்கும் சதியின் கனவா
அன்றி அர்த்தமற்ற கனவா
கனவின் புதிர் பற்றி
எதுவுமே கணித்துச் சொல்ல முடியவில்லை
சிலவேளை என் வம்சத்தை
வேரோடறுக்கும் கெட்ட கனவாகவும்
இருக்கலாம்
இந்தக் கனவிலிருந்து தப்பிக்க
தேநீர்க் கோப்பையோடு விழித்திருக்கிறேன்
விடிய விடிய கனவும் விழித்திருந்தது

சாரமற்ற வாழ்க்கை

ஒற்றைப் புல்லின் நுனியில்
கோடை காலத்துப் பனித் துளியென
முகிழ்ந்து கிடக்கிறேன்
திறந்து கிடக்கும் புல் வெளியின் காட்டினிடை
இந்நேரம் என்னைப் போன்று
நிறையப் பேர் முகிழ்ந்து கிடக்கக் கூடும்
அவர்களை அடையாளம் காண்பதோ
குசலம் விசாரித்து பேசித் தீர்ப்பதோ
அத்தனை சுலபமான காரியமல்ல
அதற்கான அவகாசமும் என் வசமில்லை
காலைப் பரிதியின்
சுள்ளென்ற ஒளிக் கீற்றுகளையும்
மூச்சிரைக்க அலைந்து திரியும்
கொம்பு முளைத்த காற்றையும் எதிர்த்து
உலகின் ஒட்டு மொத்த ஒளியினையும்
எனக்குள் குவித்து வைத்தபடி நிற்கிறேன்
நானும் என் மகவுகளும்
அதிகமதிகம் ரசித்து மகிழ்ந்த
ஒரு மஞ்சள் வர்ணப் பட்டாம் பூச்சி
அதன் கால் விரல்களினால்
கண் இமைக்கும் கணத்தினிடை
என்னை உதிர்த்துவிட்டுச் செல்கிறது
போராடிச் செப்பனிட்ட கனவுகள்
உடைந்து சிதறிப் போகையில்
எதிலுமே பற்றுதலற்றுப் போகிறது
மீண்டும் மீண்டும் முகிழ்வதும்
மீண்டும் மீண்டும் உதிர்வதுமென
எத்தனை போராட்டங்கள் மிக்கது வாழ்க்கை

குழம்புதல்

அந்தி துளிர்ந்து
இருள் நெடுத்து வளர்கிறது
சாலை மரங்களைக் கடந்து
தனியாக நடந்து செல்கிறேன்
இலைகளை ஓய்விலாது
உசுப்பியவாறே இருந்தன மரங்கள்
அவை காற்றிடம்
குழைந்து குழைந்து பேசுகின்றனவா
தன்னைத் தரிசிக்கவரும் பறவைகளை
இலையசைத்து வரவேற்கின்றனவா
அன்றி என்னிடம்தான் புன்னகைக்கின்றனவா
குழம்பிப் போகிறேன்
இலைகளை உசுப்பியவாறே இருந்தன மரங்கள்

மெளனம் சாதிக்கும் விதை

எனக்குள் ஒரு இலை
சிலிர்க்கிறது
எனக்குள் ஒரு கிளை
வளர்கிறது
எனக்குள் ஒரு மரம்
சடைக்கிறது
எனக்குள் ஒரு வனம்
துயில்கிறது
இருந்தும் நீங்கள் என்னை
குழி தோண்டிப் புதைக்கும் வரை
மெளனமாகவே இருப்பேன்

ஹயாவின் காவல் பொம்மை

அடை மழை ஓய்ந்து
இதமான காற்றும் வீசுகிறது
மதிய வெயில் குளிர்ந்து
சுள்ளென்று பெய்கிறது
வெளியில் அலாதியாக சென்றுவர
ஹயாவை அழைக்கிறேன்
அவள் தனது பொம்மைகளை
தனியாக விட்டுவர மறுத்து
அவைகளைத் தனதிரு புயங்களில்போட்டு
யாரும் பறிக்க முடியாது இறுகணைத்து
மூஞ்சைத் திருப்பியபடி நிற்கிறாள்
கடலைகளில் கால் நனைத்து
அதன் முற்ற வெளியில் பட்டம் விட்டு
மிகவும் விருப்பமான
மஞ்சள் வர்ண பலூன் வாங்கி ஊதி
ஆகாயத்தில் பறக்கவிட்டு
சிறுவர் பூங்காவில்
விளையாடித் திழைத்த பின்னராக
குளிர்களி வாங்கி
ஒழுகொழுகச் சுவைக்காலாமென
நாக்கூறச் சொல்கிறேன்
உடன் தனது காட்டு பொம்மைகளை
உறங்கவைத்து விட்டு
அவைகளுக்கு காவலாக
உருவத்தில் பெருதாகவிருந்த
கொம்பன் யானை
பொம்மையினை நிறுத்திவிட்டு
பட்டாம் பூச்சியென சிறகடித்துப் பறந்து வந்து
என் தோளில் அமர்கிறாள்
சிறியதாக தோற்றமளித்தாலும்
காட்டின் அரசன் சிங்கமென்பதனை
அறிந்திரா எனது ஹயாச் செல்லம்

பிரபஞ்ச மொழி

பிரபஞ்சப் பொது மொழியென
சிரிப்பைக் கொண்டாடுகிறேன்
அதற்கு இனமென்றும்
நிறமென்றும் பிரிவினைகள் கிடையாது
அது எனது எல்லையற்ற சந்தோசத்தின்
சின்னமாகத் திகழ்கிறது
எனது குழந்தையின் கள்ளங் கபடமற்ற சிரிப்பினில்
இறைவனைத் தரிசிக்கிறேன்
சில நேரம் என்னைக் கடந்து செல்பவர்கள்
என் மீது வீசிச் செல்லும்
ஒரேயொரு புன்னகையில் காலம் முழுதுமாக
அடிமையெனக் கிடக்க நேரிடுகிறேன்
நான் சிரித்தபடி வாழ்ந்தாலும்
இருட்டின் குகைகளில் சிக்குண்டு
ஒரு துளி ஒளிக்காகப் போராடுகிறேன்
உதடுகளிலிருந்து சிந்துவதல்ல சிரிப்பு
அது மனசிற்குள்ளிருந்து
மொல்லெனப் பறக்கும் மின்மினிப் பூச்சி
எனது மனசின் கருக்கலில்
எப்போது பறக்கப் போகிறதோ

ஓவியத்திலிருந்து வெளியேறும் நிறம்

பொருத்தமான நிறங்கள் பூசப்படாததால்
சிதைவுற்றிருக்கிறது ஓவியம்
அது வரைந்து முடித்த காலத்திலிருந்து
கவனிப்பாரற்று தூசி படிந்தபடி
அறைச் சுவரில் தனிமையில் தொங்குகிறது
அதனைச் சுவர்ப் பல்லிகள் கூட
வியந்து ரசிப்பதாகத் தெரியவில்லை
இதை உணர்ந்த ஓவியம்
தன்னைச் சிதைத்த வன்ம நிறங்களை
வலுக்கட்டாயமாக வெளியேற்றிவிடுகிறது
வெளியேற்றப்பட்ட நிறங்கள்
ஓவியத்தினுள் திரும்பிச் செல்லும் வரை
தற்காலிகக் கோடுகளைத் தேடிப் புலம்பெயர்கிறது
இப்போது வர்ணங்களற்று
வெறிச்சோடிக் கிடக்கிறது
ஓவியத்தின் பூர்வீகக் கோடுகள்

உத்தரவென்பது

என் தனித்த அறையின்
திறந்து கிடக்கும் தன் இமைகளினூடே
தினமும் என் அனுமதியின்றி
நுழைகிறது காற்று
அது புத்தகங்களை புரட்டி
வழமைபோல் எதுவுமே வாசிக்காமல்
திரும்பிச் செல்கிறது
மீளவும் வந்து மேசைமீதிருந்த
பூச்சாடியைத் தட்டிவிட்டு ஒளிந்துகொள்கிறது
பின்னர் சொற்கள் பாரமேற்றி வைக்காத
தாள்களைப் பறக்க விடுகிறது
அடைக்கிலன் குருவியும் வந்து
தோதான இடம் பார்த்துச் செல்கின்றது
என் வீட்டுத் துடைப்பை கட்டையிலிருந்து
தும்புகளை உருவியெடுத்துக் கூடு கட்டுகிறது
நாளடைவில் முட்டையிட்டு
அடைகாத்துக் குஞ்சுகளும் பொரித்து
குடும்ப சகிதம் வாழ்கிறது
இதையெல்லாம் மௌனமாயிருந்து
வியந்து ரசிக்க முடிந்த என்னால்
என் அறையினுள் உத்தரவின்றி
மாந்தர்கள் யார் நுழைந்தாலும்
என்ன காரணமோ தெரியவில்லை
அதனைச் செமிக்க முடியவில்லைதான்

மனசின் இருளில்

மின்மினிப் பூச்சிகளைப் பறக்கவிடுதல்

மரத்தின் கிளைகளில் அமர்ந்தபடி
தனக்கான பாதையினை
செப்பனிடுகின்றன பறவைகள்
வானவில்லின் நிறங்களினை
அணிந்து கொள்கின்றன பட்டாம் பூச்சிகள்
பனித்துளிகள் அமர்ந்து கொள்ள
இடம் கொடுக்கின்றன ஊசி இலைக் காடுகள்
குளிரில் கொடுகி விறைக்கும் மலைகளைப்
போர்த்தி விடுகின்றன மேகங்கள்
வாசல் வரை வந்த மழைக் குஞ்சுகளை
சம்பிரதாயத்திற்காவது
ஒரு முறையேனும் தேநீர் அருந்த அழைத்தாயா
மின்மினிப் பூச்சிகளுக்கு
இருள் கத்தைகளைப் பரிசளித்தாயா
கூடு கட்டத் தெரியாத குயில்களுக்கு
கட்டிடக் கலையினைக் கற்றுக் கொடுத்தாயா
உன் வனத்தின் வசந்த காலத்திற்கும்
இலையுதிர் காலத்திற்குமிடையில்
எத்தனை நதிகளை உருவாக்கினாய்
உன் மனசின் இருளினுள்
ஒரு மின்மினிப் பூச்சியையாவது பறக்கவிட்டாயா
வரலாற்றின் புத்தகத்தில்
எந்தப் பக்கத்தில்
உன் நிழலை வரையப்போகிறாய்

சூட்சுமங்கள்

வாழ்விற்கும் சாவிற்சுமிடையிலான
சொற்ப காலங்களினிடை
நதியை வீட்டிற்கு அழைத்து வந்தோமோ
வானவில்லை அணிந்து கொண்டோமா
பட்டாம் பூச்சிக்குப் பண்ணை அமைத்தோமா
வரலாற்றைப் புரட்டிப் போட்டோமா
இப்படி எதனைத்தான் சாதித்தோம்
அரசனென்றும் அடிமையென்றும்
மாறி மாறி நிறைய வேசங்கள் தரித்தோம்
பளிங்கு மாளிகைகளிலும்
சேரிப்புறக் கூடாரங்களிலும்
ஆயுளைக் காய்ச்சினோம்
சருகுகள் மண்ணில் விழும் கணங்களில்
மீளவும் அதனை
இன்னுமொருத்தரிடம் பறி கொடுத்தோம்
எதுவும் நிரந்தரமற்ற இவ்வாழ்வினை
அபகரிப்பதும் பறிகொடுப்பதுமென
எவ்வளவு சூட்சுமங்களால்
பின்னப்பட்டது நமக்கான அற்ப காலம்

பிரபஞ்ச ஓவியம்

தனது நினைவுகளில் வளர்ந்து கொண்டிருக்கும்
வாப்பம்மாவின் ஓவியத்தை
சுவரில் வரையத் துவங்கினாள் ஹயா
நான் அதற்கான நிறங்களினையும்
தூரிகையினையும்
ஏற்படுத்திக் கொடுத்து விடுகிறேன்
ஓவியத்தை வரைந்து முடித்ததும்
என்னிடம் காண்பித்து
வாப்பம்மா போலிருக்கிறதாவெனக் கேட்டாள்
அச்சு அசப்பில்
வாப்பம்மா மாதிரி இல்லாவிட்டாலும்
உலகின் முதந்தர ஓவியம் இதுதானென்றேன்
வாப்பம்மாவை மீளவும் வீட்டிற்கு
அழைத்து வந்த பூரிப்பில்
பட்டாம் பூச்சியெனப் பறந்தாள் ஹயா
நீரிழப்பால் மரணித்துப்போன
உம்மாவின் நினைவுகள்
எனக்குள் சடைத்து வளர்ந்து காடாகின

குறுகும் இரவு

இரவின் தூரமென்பது
போதாமல் இருப்பதாக உணர்கிறேன்
சிலவேளை வாழ்வின் நெருக்கடி குறித்தான
அவகாசமின்மையினால்
இவ்வாறு உணரப்பட வாய்ப்பிருக்கிறது
ஓயாது மூச்சிரைக்க ஓடித் திரிந்த
பகலின் நினைவுகளைத் திறந்து பார்க்கும்
புத்தகமாக இருக்கிறது இரவு
பேரமைதி நிலவும் இந்நேரம்
பால் நிலவினை ரசிக்கவோ
குறையிலிருந்த கவிதையினை
எழுதி முடிக்கவோ முடியாமலிருக்கிறது
ஒவ்வொரு சொல்லாக
இரவினை வாசித்து முடிப்பதற்கிடையில்
விடிந்து விடுகிறது
குறுகியிருக்கும் இவ்விரவினை
நீளமாக்குவதற்கான யுக்தி தெரியவில்லை
இருந்தும் விடியாமலிருக்க
இரவினைப் பிடித்து ஒரு குடுவையில்
உடன் நிரப்பி விடுகிறேன்
ஆனால் எனக்கு முன்பாக எழுந்து
குடுவையினைத் திறந்து வெளியேறுகிறது
அதனுள் மறைந்திருந்த பகல்

பறக்கும் முத்தம்

முற்றத்துச் செடியில்
பூத்துக் குலுங்கும் மலரின் மீதமர்ந்து
தேனருந்துகிறது பட்டாம் பூச்சி
அதற்கு முத்தமொன்றை
பரிசளிப்பதற்காக
அதனருகில் செல்கிறது குழந்தை
குழந்தையின் எண்ணம் புரியாது
பயந்தொடுங்கி
கிழிந்து பறக்கிறது பட்டாம் பூச்சி
உடன் பறக்கும் முத்தமொன்றினை
கொடுத்துவிடுகிறது குழந்தை
அதனைப் பட்டாம் பூச்சி
பிடித்துக்கொண்டனவா இல்லையா
என்பதெல்லாம் குழந்தைக்கு தெரியாது
எப்படியோ பட்டாம் பூச்சிக்கு
முத்தம் கொடுத்து விட்டோமென்ற பூரிப்பில்
திரும்பி வருகிறது குழந்தை

பனித்துளிகள் ரசிப்பதற்கு மட்டுமானதல்ல

இலையின் நுனியில்
கண்ணாடி இழையெனத் தொங்குகிறேன்
அந்தரத்திலாடுவதை நினைந்து
கிலியுற்று நெஞ்சு காய்பவனல்ல நான்
அச்சிறு கணங்களைத் துச்சமெனக் கருதி
காற்றை எதிர்த்துப் போராடும்
போர்க் குணம் கொண்டவன்
மூச்சுத் திணறி உடைந்து சிதறும்
கடைசிக் கணம் வரை
உலகின் மொத்த ஒளியினையும்
எனக்குள் சுருட்டி வைத்திருக்கிறேன்
பனித்துளியென என்னை
ரசித்தபடி கடந்து செல்பவர்களே
உங்களில் எத்தனை பேர்
விட்டில் பூச்சியென
போராடிச் சாக முனைகிறீர்கள்

மூங்கில் காடு

நான் பெண்

நானொரு மூங்கில் காடு

எனக்குள்ளிருந்துதான்

பிரபஞ்ச நெருப்பின் முதல் பொரி பறந்தது

அதே கணம்

என் புல்லாங்குழலில் இருந்துதான்

இசையின் முதல் ஓசையும்

காற்றினிடை பரவியது

நீங்கள் என்னை நேசித்தால்

இசையைப் பிரசவித்து

உங்களை மெய் மறக்கச் செய்வேன்

தவிரவும் என்னை வன்புணர முனைந்தால்

கெஞ்சி காலில் விழமாட்டேன்

எனக்குள் வளர்ந்து கொண்டிருக்கும்

தீயினால் உங்களைப் பொசுக்கி விடுவேன்

ஏனெனில் நான் பெண்

நானொரு மூங்கில் காடு

புத்தகம்

பிரபஞ்சத்தின் சிறந்த கண்டுபிடிப்பென
புத்தகங்களை உரத்துச் சொல்வேன்
ஆதியிலிருந்து வரலாறுகளைப்
புத்தகங்கள்தான் வாசித்துக் காட்டின
அவை எனது காலத்தின்
சரியான திசைகளை காட்டும்
ஒளியாக இயங்குகின்றன
புத்தகங்களை வாங்குவதற்காக
செலவிடும் பணங்கள்
எனது வாழ்வின் முதலீடாக இருக்கின்றன
புத்தகங்களற்ற எனது அறை
ஆன்மாவற்ற உடலென உணர்கிறேன்
இனிமையான சொற்களற்ற
எனது வாழ்க்கையினைப்
புத்தகங்கள்தான் நிவர்த்தி செய்கிறது
அதன் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும்
மூழ்கிக் கிடக்கிறேன் நான்

சிறகுகளுடன் பிறந்தவள்

நீ திட்டமிட்டு எழுப்பியிருக்கும்
இந்தச் சிறை எனக்கானதல்ல
நான் மண்ணில் விழும்போதே
சிறகுகளை விரித்துக்கொண்டு ஜனித்தவள்
எனது எல்லையற்ற வானத்தை
யாராலும் கூண்டிலடைக்க முடியாது
இருட்டின் குகையில்
என்னைத் தள்ளிவிடப் பார்க்கிறாய்
பிரபஞ்சத்தின் எல்லா ஒளிகளாலும்
நிரம்பியிருப்பவள் நான்
கொங்கிறீர் அணை கட்டி
என்னைத் தேக்கி வைக்கப் பார்க்கிறாய்
அதனை தகர்த்துச் செல்லும் காட்டாறு
எனது குரலின் சப்தத்தை
நசுக்கிவிட முனைகிறாய்
புல்லாங்குழலினைப் பிரசவிக்கும்
மூங்கில் காடு நான்
கூரான கத்தி முனையில் எறும்பென நகர்ந்து
காலத்தை வெல்பவள் நான்
எனது இருப்பை
எனது சுயத்தைப் பறிக்க எத்தனிக்காதே
நானொரு பிரளயம்
நானொரு வரலாறு
நானொரு சகாப்தம்

பிரபஞ்சத்தின் ஒளியால் நிரம்பியிருப்பவன்

மின்மினிப் பூச்சிகளின் வனத்தை
எனக்குள் திறந்து விடுகிறேன்
உடன் ஆகாயமாக மாறி
விண் மீன்களை
எனக்குள் பூக்கச் செய்கிறேன்
பால் நிலவின் ஒளியை நெய்து
அதனை ஆடையாகத் தைத்து
அணிந்து கொள்கிறேன்
பரிதியின் ஒளியைக் குளிர்மையாக்கி
பின்னர் அதனை அருவியாக மாற்றி
என்னில் மட்டுமே விழச் செய்கிறேன்
இப்போது உலகின்
எல்லா ஒளிகளினாலும் நிரம்பி
பூரணமாகப் பிரகாசிப்பவன் நான்
இனி எனக்குள் எப்போதுமே இருளில்லை

நிராகரி த்தலென்பது

மயிர்க் கொட்டிகளைக் கண்டு
அஞ்சியோடும் சிறுவர்களே
அதன் வெதுவெதுப்பான உடல்
சில வேளை
உங்களுக்கு அருவருப்பூட்டலாம்
சிலிர்த்த உரோமங்களுடன்
அது ஊர்ந்து செல்லும் முறைமை
உங்களை அச்சுமுட்டலாம்
இருந்தும் அது தனக்குள்
பல வர்ணங்களைப்
பதுக்கி வைத்திருக்கிறது
பல ஓவியங்களை
வரைந்து வைத்திருக்கிறது
பெரு வெளியை அளந்து பார்க்கும்
தன் நம்பிக்கையின் இரண்டு சிறகுகளை
தனக்குள் சுருட்டி வைத்திருக்கிறது
ஆதலினால் எனதினிய சிறுவர்களே
நீங்கள் பிடித்து ரசித்து விளையாடும்
பட்டாம் பூச்சியின்
குழந்தைப் பராயத்தை நிராகரிக்காதீர்கள்
ஏனெனில் நிராகரித்தலென்பது
அத்தனை கொடுமையும் துயரும் மிகுந்தது

பறவைகளைத் திறந்துவிடும் மரங்கள்

ஆதியிலிருந்து மரங்களிடம்தான்
தஞ்சம் கோருகின்றன பறவைகள்
அதிலொரு தேவதைப் பறவையையேனும்
சிறை பிடிக்க நினைத்ததில்லை மரங்கள்
தவிரவும் அதிகாலையிலேயே
பறவைகளை திறந்து விடுகிறது
ஆனால் நாம்தான்
அதன் எல்லையற்ற வானத்தைப் பறித்துக்
கூடுகளில் அடைத்து விடுகிறோம்
மரங்களின் இலைகளின்
இரண்டு பக்கங்களையும் வாசித்துப் பாருங்கள்
அனேகமாகப் பறவைகளின் குறிப்புகள்தான்
அதில் எழுதப்பட்டிருக்கும்

சருகு

பெரு வெளியெங்கும்
அலை மோதித் திரிகிறது
ஆதி மரமொன்றின் சருகு
அது காடு மேடெல்லாம் அள்ளுண்டு
நொறுங்கிச் சிதறுண்ட போதும்
மயிரிழையில் தப்பித்து விடுகிறது
இறுதியில் தனித்து நிற்கும்
கிழடு தட்டிய மரமொன்றின் கொப்பினில்
ஆறுதலாக இளைப்பாறுகிறது
சில வேளை இம்மரமானது
அநாதரவற்ற அச்சருகின்
பாட்டனாகவோ பாட்டியாகவோ இருக்கலாம்
காற்றின் கரங்களிடை சிக்கி
விடுபட அயராது போராடும் சருகானது
வாழ்வின் மீதான தீரா வேட்கையினை
எழுதிச் செல்கிறது

நிழலை அழைத்துவரல்

ஒரு இலையின் நிழலற்று
கோடை வெயிலெனக் கொதிக்கிறது
வீட்டைத் தடவிச் செல்லும் சாலை
சிறுவர்கள் விளையாடவோ
எனது சைக்கிலைச் சாத்தி வைக்கவோ
ஒரு துண்டு நிழலும் இல்லை
எனது கிராமத்தின் நிழலை
தின்று முடித்திருந்தது கட்டிடக் காடுகள்
ஊரின் ஒதுக்குப் புறமாய்
தனித்து நிற்கும் மரத்திடம் சென்று
அதன் நிழலை இரவலாகக் கேட்கிறேன்
வழிப்போக்கர்கள் காலாறிச் செல்லவும்
கால் நடைகள் இளைப்பாறிச் செல்லவும்
எனக்கு நிழல் வேண்டுமென்று மறுத்துவிட்டது
மரங்களை நட்டு .
நிழலை உண்டாக்க அவகாசமில்லை
அப்படி எரிக்கிறது வெயில்
உடன் வனத்திற்குச் சென்று
சடைத்த மரமொன்றின் நிழலை
அதன் விருப்பமின்றி அழைத்துவந்து
சாலையில் கட்டிப் போடுகிறேன்
இப்போது வீட்டின் சாலை முன்றலில்
பட்டாம் பூச்சிகளென
பறந்து திரிகிறார்கள் அயல் சிறுவர்கள்

சொற்களைப் பரிசுத்தமாக்குதல்

சினிமாப் பாடல்களில்
விரசம் நிறைந்து பச்சையாகக் கிடக்கிறது
அனேகமான சொற்கள்
அது அதீத உணர்ச்சிகளையும்
இச்சைகளையும்
ஆடவர்களுக்குத் தூண்டி விடுகிறது
பருவப் பெண்களின் மானத்தை
துகிலுரித்து வன்மம் புரிகிறது
அந்நீல நிறச் சொற்களையே
மீளவும் மீளவுமென
கேட்க அவாவுகிறது
அவர்களின் சஞ்சலப்பட்ட மனம்
நிர்வாணமாய் கிடக்கும்
வெட்கமற்ற சொற்களுக்கு
எனது கவிதைகளால்
ஆடை நெய்து அணிவிக்கிறேன்
இப்போது
அவர்கள் ரசிக்கும் பாடல்களின்
இசைகளினிடை மிக ஒழுக்கமாகத் திரிகிறது
பரிசுத்தமான சொற்கள்

அறைகளின் விடுதலை

வெளியில் செல்லும் அவசரத்தில்
வீட்டின் பிரதான வாயிலின் கதவினை
பூட்ட மறந்துவிட்டேன்
கதவு திறந்து கிடப்பதனை உணர்ந்த அறைகள்
இரவின் புதர்களில் பதுங்கியபடி
வெளியில் செல்வதும் வருவதுமாக இருந்தன
உடன் பிரதான கதவினை சாத்திவிட்டு
உட்சென்று பார்க்கிறேன்
இரண்டு அறைகளைக் காணவில்லை
அறைகள் திரும்பி வரும்வரை
கதவினைத் திறந்து வைத்தபடி
வாசற்படியில் காத்திருக்கிறேன்
பின்னிரவாகியும் வரவில்லை
வெளியில் சென்று பார்க்கிறேன்
நிலவை ரசித்தபடி
பேசிக் கொண்டிருந்தன அறைகள்
அரை நூற்றாண்டு கால
சிறை வாசத்திலிருந்து விடுதலையாகி
புது உலகில் சஞ்சரித்தன
அதன் புன்னகையினைப் பறிக்க மனமின்றி
எதுவும் பேசாமல் திரும்பி வந்துவிட்டேன்
இரண்டு அறைகளுமற்று
வெறிச்சோடிக் கிடந்தது எனது புராதன வீடு

பட்டாம் பூச்சி

தனது சிறகுகளில் வழிந்தொழுகும்
வர்ணங்களின் திரட்சியைப்
பெருமை பேசுகிறது பட்டாம் பூச்சிகள்
அதில் வரையப்பட்டிருக்கும்
சிக்கலான கோடுகளை
பிக்காசோவின் ஓவியமெனக் கதையளக்கிறது
உலகம் தன்னை மட்டுமே தெவிட்டாது
மீளவும் மீளவும்
திரும்பிப் பார்ப்பதாக உரத்துச் சொல்கிறது
ஆயினும் தன் குழந்தைப் பராயத்தைப் பார்த்து
சிறுவர்கள் பயந்தோடிய தருணங்களை
அது யாரிடமும் பகிர்ந்து கொள்ளவில்லை

இரவுப் பிராணி

ஒரு இராட்சதப் பிராணியென
பனியில் கொடுகிச் சிலிர்த்து
ஊர்ந்து செல்கிறது இரவு
அது குறைந்த ஒளியுடன்
பகலைப் பிரசவிப்பதற்காக
வயிற்றைத் தள்ளித் திரிகிறது
விண்மீன்களும் அம்புலியும்
துயிலுறும் கணத்தினிடை
மிக இலகுவாகப் பகலை ஈணுகிறது
ஒரு வெண்ணிற முயல் குட்டியென
ஒளிக் கீற்றுகளை உதறியபடி
முகமலர்ந்து கிடக்கிறது பகல்
அதன் முதல் ஒளியை
முத்தமிட்ட இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சியில்
கடைசி வானத்திற்கும்
அப்பால் செல்கிறது பறவைகள்
இரவுப் பிராணி பகலைப் பிரசவிப்பது
இது எத்தனையாவது முறையோ

இரவிடம் பேசுதல்

கலவரத்தின் பின்னரான
ஒரு நடு நிசியில்
மொட்டை மாடி வெளியில்
தனியாக விழித்திருக்கிறேன்
கண்டி ராஜ்யம் முழுவதும்
விசித்திரமான பேரமைதி நிலவுகிறது
எனது வணக்கஸ்தலங்களை
எனது கடைத் தொகுதிகளை
எனது புதல்வர்களைத் தீக்கிரையாக்கிய
இரவிடம் பேச வேண்டும் போலிருந்தது
ஆனால் அதன் மொழிதான்
எனக்குத் தெரியவில்லை
விண்மீன்களும்
பால் நிலவும்
மின்மினிப் பூச்சிகளும்
ஒரு ஏழையின் சிமினி விளக்குமாக
இரவை ஆழ்ந்து வாசித்துக் கொண்டிருந்தன
உடன் ஒளியாக மாறுகிறேன்
இரவின் பக்கங்களை
பயங்கரம் சூழ்ந்திருந்தது
அதனை பார்க்க மனமின்றி
ஒளியிலிருந்து வெளியேறுகிறேன்
இரவினைப் பரிசுத்தப்படுத்தியபடி
போதனை செய்துகொண்டிருந்தார் புத்தர்

பிரிவின் நீட்சி

வகுப்பு நண்பனை சந்திக்கவென
ஒரு பூச்செடியைப்போன்று
அவனது இருப்பிடம் தேடிச் செல்கிறேன்
அவன் வீட்டில் இல்லையென்பதனை
எல்லைக் கதவுக்கு
வெளியில் போடப்பட்டிருந்த பூட்டு
சொல்லிக் காட்டுகிறது
பகிர்ந்து கொள்வதற்காக
ஒரு அவணம் நினைவுகளை
மனசில் சுமந்தபடி
அவனுக்காகக் காத்து நிற்கிறேன்
அவனது வளர்ப்பு நாய்
என்னைக் கண்ட கணத்தினிடை
வாலை ஆட்டிக் கால்களை முகர்ந்து நின்றது
எனது வருகை பற்றியதான
ஒரிரு சொற்களைப்
பூட்டின் இதழ்களில் சொருகிவிட்டு
திரும்பி வருகிறேன்
எனக்குள் பெருக்கெடுக்கிறது
வகுப்பு நண்பனின்
ஆரண்யப் பராயத்துப் பசுமையான நினைவுகள்
ஒரு தசாப்த பிரிவின்
தொடர்ச்சியாகிறது இன்றைய பொழுதும்

நான் சிறு காடு

நீள் கோடை நிலவும் வனத்தினிடை
புற்பூண்டுகளற்ற வெளியில்
நின்று கொண்டிருக்கிறேன்
வேடனின் குறியிலிருந்து தவறிய
மானொன்று உயிரைப் பொத்திப் பிடித்தபடி
மூச்சிரைக்க ஓடி வருகிறது
அது தப்பித்துக்கொள்ள
தோதான புதர் தேடி
அங்குமிங்குமாக ஓடியோடிப் பதறுகிறது
கொதி மண்ணில் சிக்குண்டு
சுருளும் மண்புழுப் போலான
அதன் பதபதப்பை
என்னால் உணர முடிகிறது
உடன் சிறு பற்றையாக மாறுகிறேன்
தாமதியாது எனக்குள் வந்து
ஒளிந்து கொள்கிறது மான்
இப்போது நான் சிறு காடு
எனக்குள் மேய்கிறது மான்
பிறகு பட்டாம் பூச்சிகளும்
இதர பறவைகளும் பறந்து திரியலாம்
வேறு இலையுண்ணி விலங்குகள்
என்னைச் சாப்பிட்டாலும்
நான் மீளவும் மீளவுமாய்
சடைத்துக் கொண்டதான் இருப்பேன்
காடாய் இருப்பதென்பது
எத்தனை பசுமையும் அழகுமானது

இரக்கம்

சுவரில் மீன்களை
வரைந்து கொண்டிருக்கிறேன்
அதற்கான நதியை வரைவதற்கிடையில்
அவசர வேலை நிமித்தம்
வெளியே செல்லும் நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது
மீன்கள் நதியின்றி
மூச்சுத்திணறி செத்துவிடுமென்று அஞ்சி
பச்சாதாப்படுகிறாள் ஹயா
அதனை பார்த்து வாயுறும்
பூனையை முதலில் துரத்துகிறாள்
பின்னர் வரைந்த மீன்களின்
கோடுகளையும் நிறங்களையும்
உலர்வதற்கிடையில்
சிந்தாமல் தூரிகையால் அப்பி எடுக்கிறாள்
உடன் நீர் நிறைந்த பாத்திரத்தில்
தூரிகையை அலசுகிறாள்
பல வர்ணங்களில் மீன்கள்
சுழித்து நுரைத்தன
மீன்களின் உயிரை
சேகரம் செய்த மனத் திருப்தியில்
அது நதியில் சுழிக்கும்
அழகை மெய்மறந்து ரசிக்கிறாள் ஹயா

கனவும் பன்றிகள்

ஆழ்ந்து ரசித்துத் திழைக்க
மனம் இடம் கொடுக்கா
அருவருப்புகள் மிகுந்தவை பன்றிகள்
அவ்வாறு பார்க்கச் சகிக்கொணா
பவ்வியைச் சாப்பிடும் பன்றிகள் சிலதினை
எனது கண்ணாடி நதியில் நீராட
விருந்தாளியாக அழைத்துப் பார்க்கிறேன்
அவைகள் பிணவாடையடிக்கும்
சகதியை விட்டும் வெளிவருவதாக இல்லை
சேறும் சுரியுமடர்நந அவ்விடத்தை
சொர்க்கமென கருதி வாழ்கின்றன
தெவிட்டா அதன் வாசனையை
முகர்ந்து பேரிற்பமுறுகின்றன
அது அவைகளின் பிறவிக் குணமாக இருக்கலாம்
இருந்தும் எல்லாவற்றையும் மீறி
அவைகளை வலுக்கட்டாயமாக சாய்த்து வந்து
நதியில் நீராட வைத்து பரிசுத்தமாக்கி
குருத்து மணல் பரப்பில்
பண்ணை அமைத்து பராமரிக்கிறேன்
பசும் புல்வெளியில் மேயவிடுகிறேன்
சொகுசு மீந்த வாழ்வைப் பரிசளிக்கிறேன்
எது எப்படி இருந்தாலும்
அவைகளின் அதியுச்சக் கனவு
ஆதியிலிருந்து சகதியாகத்தான் இருக்கிறது
இந்தப் பன்றிகளைப்போல்
நம்மிடையும் சிலர் வசிக்கத்தான் செய்கிறார்கள்

இலையென உதிரும் மனசு

தார்ச் சாலை மருங்கினில்
பாதிப் பகலில்
பேருந்திற்காகக் காத்திருக்கிறேன்
என்னை இதமாக வருடியபடி
கடந்து செல்கிறது
இள மஞ்சள் நிறத்தில் சுடிதாரணிந்த
ஒரு பருவக் காற்று
அதன் கடைக்கண் பார்வை
சட்டென என்னை புரட்டிப்போடுகிறது
அச்சிறு கணத்தினிடை
என் மரத்தின்மீது
ஒரேயொரு புன்னகையைத்தான்
வீசிச் சென்றது
இப்போது ஒவ்வொரு இலையாக
உதிர்ந்து கொண்டிருக்கிறதென் மனசு
ஊருக்கான கடைசிப் பேருந்தையும்
தவற விட்டபடி
செய்வதறியாது திகைத்து நிற்கிறேன்

கடலைப் பரிசளித்தல்

காலநிலை பெரும் குழப்பத்திலிருக்கிறது
கடற்கரைக்கு அழைத்துச் செல்லும்படி
என்னை வற்புறுத்துகிறாள் ஹயா
புரிதலற்ற அவளது அடம்பிடித்தலை
தவிர்க்க முடியாது நிராகரித்தேன்
எனது அரவணைப்பையும் மீறி
தரையில் விழுந்து புரண்ட முகையில்
அவள் கண்களில் பெருக்கெடுத்தது கடல்
அவளை ஆற்றுப் படுத்தவென
உடன் ஒரு கடலை வரைந்து
அவளுக்குப் பரிசளிக்கத் தயாரானேன்
முதலில் கடலை வரைந்து
அதன்மீது ஒரு படகையும் செலுத்தியபடி
குறையில் வைத்துள்ளேன்
அலையை வரைந்து முடித்தால்
அது ஹயாவை இழுத்துச் செல்லும்
பேரச்சத்தினால்
அதனை தவிர்த்து விட்டேன்
இப்போது வீட்டு முன்றலில்
ஒரு புரவியென துள்ளிக் குதித்தோடி
அலாதியாக விளையாடுகிறது கடல்
இருந்தும் அலைகளற்றிருப்பதனால்
கடலென ஏற்க மறுத்துவிட்டாள் ஹயா

நடுநிசி வாலாட்டிகள்

ஊர் ஆழ்ந்துறங்கும் பாதி இரவினில்
வாலாட்டிகள் ஒருமித்து
இடைவிடாது குலைக்கத் துவங்கின
அதன் ஒருமித்த ஊளை
பெரும் பீதியையும்
கிலியையும் உண்டு பண்ணியது
இரவின் பேரமைதி குலைந்து
அரைத் தூக்கத்தில்
சாலையில் அலைந்து திரிந்தது ஊர்
வாலாட்டிகள் என்ன காரணத்திற்காக
கூடி நின்று
தொண்டை பிய்ய குலைக்கிறதோ
உடன் ஒரு வாலாட்டியாக மாறி
அவைகளைச் சந்தித்து உரையாடினேன்
அவைகள் ஒன்றையொன்று பார்த்து
பேந்தப் பேந்த விழித்து நின்றன
ஒரு வேளை முதல் வாலாட்டி
அதன் நிழலினை
பார்த்துப் பயந்தும் குலைத்திருக்கலாம்

நானும் தனிமையும்

பசும் புல்வெளியில்
நானும் தனிமையும் அருகருகில்
அலாதியாக அமர்ந்திருக்கிறோம்
எங்களுக்கிடையில்
பேசுவதற்கு சொற்களேதுமின்றி
நிலவுகிறது பேரமைதி
நான் எனது பாட்டிலும்
தனிமை அதன் பாட்டிலும்
இயற்கையை ரசித்தபடி
காற்றுவாக்கில் இருக்கிறோம்
இடையில் நுழைந்த பட்டாம் பூச்சி
எங்களது பேரமைதியைக்
குலைத்துவிட்டுச் செல்கிறது
அதன் பகட்டு நிறங்களும்
சிறகுகளில் வரையப்பட்டிருக்கும் ஓவியமும்
என் கவிதை மனசை உசுப்பி விடுகிறது
நான் தொடர்ந்திருக்க மனமின்றி
தனிமையை அவ்விடத்திலேயே விட்டு விட்டு
உடன் கிளம்பிச் செல்கிறேன்
இனி யாராவது வரும்வரைக்கும்
தனித்திருக்கும் தனிமைக்கு
புல்வெளி துணையாக இருக்கலாம்

பூக்களற்ற வெளியைப் பாடுதல்

பூக்களற்ற வரண்ட வெளியில்
ரசிப்பதற்கு எதுவுமற்று
அமைதியாக நடந்து செல்கிறேன்
மிகத் தொலைவில்
ஒரு புணையல் பட்டாம் பூச்சிகள்
வழி தப்பி அலைவது தெரிகிறது
அது மிக நீண்ட நேரமாக
பூக்களைத் தேடி ஓய்விலாமல்
பறந்தலைந்த பின்னராக
எனதருகில் வருகிறது
அது பசியில் அல்லாடுவதை
என்னால் உணர முடியாமலில்லை
உடன் கற்பனையில்
ஒரு பூந்தோட்டமாக மாறி
பூத்துக் குலுங்குகிறேன்
என்னில் வந்தமர்ந்து
தனது தீராப் பசியைத் தெவிட்டும்வரை
ஆற்றிச் செல்கிறது
சில சமயம் வழிப்போக்கர்கள் நுழைந்து
என்னைப் பறித்துச்
செல்லலாமென அஞ்சுகிறேன்
மீளவும் கற்பனையிலிருந்து
வெளியில் வந்து
வீட்டிற்குத் திரும்பிச் செல்கிறேன்
என்னை மொய்த்தபடி வருகிறது
ஒரு தொகைப் பட்டாம் பூச்சிகள்

பொம்மைகள் வரைபவள்

பொம்மைகளின் ஊடாட்டமும்
வாசனைகளுமற்று
வெறிச்சோடிக் கிடக்கிறது வீடு
அதன் கெடுபிடிகளின்றி
தன்னந் தனிமையில் வாடுகிறாள் ஹயா
அவளது தனிமையைப் போக்கிட
நான் ஒரு முயலாக மாறி
துள்ளிக் குதித்தோடுகிறேன்
குரங்காக ஒப்பனை செய்து
குத்திக்கரணம் அடிக்கிறேன்
அவள் எதற்குமே மசியவில்லை
அவளது அறைச் சுவர்களுக்கு
கானகத்தின் நிறங்களை
அள்ளிப் பூசி விடுகிறேன்
உடன் சுவரெங்கும்
தனக்கு மிகவும் பிரியமான
பொம்மைகளை வரைகிறாள்
பின்னர் அயல் வீட்டு
நண்பர்களை அழைத்து வந்து
அதனோடு அலாதியாக
விளையாடிப் பொழுதைக் கழிக்கிறாள்
இப்போது குழந்தைகளின்
எல்லையற்ற பரவசமும்
இதழ் வழிந்த சிரிப்புமாகி
வீடு முழுவதும் விரவுகிறது பேரொளி

இரவினை மொழிதல்

ஆதியிலிருந்து இரவினடர்ந்த
புதர்களில்தான் அநேக தவறுகள்
நிகழ்ந்து வந்திருக்கிறது
சிலவேளை இடையுறா வன்மங்கள் நிகழ
அதன் நிறமும் பேரமைதியும்
உகந்ததாக இருந்திருக்கலாம்
குற்றம் புரிபவர்கள்
மிக இலகுவில் ஒளிந்து கொள்ளத்தக்கதாக
அதன் கறுப்புச் சுவர்
வசதியாக வாய்த்து விடுகிறது
அதற்காக இரவினை
ஒரு போதும் யாராலும் தகர்த்து விடவோ
மறைத்து வைக்கவோ முடியாது
இரவுக்கு மட்டும் பேசத் தெரிந்திருந்தால்
அது இந்நேரம்
அதீத குற்றங்களினை தடுத்திருக்கும்
அன்றி இனங்காட்டியிருக்கும்
அதன் மெல்லிய உடல் மீது
குருதியை உறைய விடுகிறீர்கள்
பிணங்களை அடுக்கி வைக்கிறீர்கள்
மேலும் மேலும் வன்மங்களை புரிகிறீர்கள்
முறைகேடற்று புணர்வதற்கென்றே அநேக இரவுகளை
நிர்வாணப்படுத்தியிருக்கிறீர்கள்
இரவு ஒரு கரும் பறவை
அதன் இனிமையான பாடலை
நீங்கள் மெய்மறந்து கேட்கத் தவறிவிட்டீர்கள்
இரவு ஒரு அற்புதமான பிரதி
அதை நீங்கள் வாசித்து
அதன் பரவசத்தை உணரத் தவறிவிட்டீர்கள்
இரவு ஒரு அழகான ஒவியம்
அதை ஆழ்ந்து ரசித்து
அதில் ஒரு நிறமாக ஒழுகத் தவறிவிட்டீர்கள்
ஆயினும் இவ்விரவினை
நீங்கள் கடந்து செல்வதென்பது
அத்துணை சுலபமான காரியமல்ல
அது பீதியுடனும் பதட்டத்துடனுமே
உங்களைக் கடந்து செல்கிறது

பட்டாம் பூச்சியின் வன்மம்

புல்லிதழின் நுனிகளில் தொங்கும்
பனித் துளிகளில்
ஒளிச் சரடுகள் குவிந்து
வைர மணிபோன்று மின்னுகிறது
கண்களை கூசவைத்தபடி
பிரகாசமாக ஒளிரும்
பனித் திவலையின் பேரழகினை
வியந்து ரசிக்கிறேன்
என் இனிய காலைப் பொழுதை
சிதைத்தபடியாக பனியின் துயிலினைக்
கலைத்துச் செல்கிறது
புல்வெளியைக் கடந்து செல்லும் பட்டாம் பூச்சிகள்
தனது கால் விரல் நகங்களால்
சிறு உறுத்தலுமின்றி பனிக் குடங்களை
உடைத்துச் செல்கையில்
அதுவும் ஏதோ ஒரு வகையில்
தன்னை அறியாமல் வன்மம் புரிகிறதுதான்

காத்திருத்தலில் தொலைதல்

உன் நினைவுகளின் நதியில்
உதிர்ந்த சருகென
அள்ளுண்டு செல்கிறேன்
இடைவிடாத ஆந்தையின் அலறலும்
தெரு நாய்களின்
புணர்தலுக்கான சண்டையும்
மிக அருகில் ஒலிக்கும் பழைய பாடல்களுமாக
எதுவுமே என்னைப் பராக்காக்கவில்லை
பதட்டத்துடன் நகர்ந்து செல்லும்
இந்த வரண்ட இரவின் கணங்களில்
இன்னும் கொஞ்சம் மீதமிருக்கிறது
திராட்சை பழச் சாற்றில்
ஊறவைத்தெடுத்த ஒரு தொகைச் சொற்களை
உன்னிடம் பகிர்வதற்காகச்
சேகரம் செய்து வைத்திருக்கிறேன்
உன் வருகையின் தாமதத்தால்
அது நிறம் மாறி
நீர்த்துப் போயிருக்கிறது
உனக்காக ஆவி பறக்கத்
தயாரித்து வைத்த தேநீர் கொதியடங்கி
குளிர்ந்திருக்கிறது
நான் தனிமையை
வெறித்துப் பார்த்தபடி இருக்கிறேன்
மெதுமெதுவாக மங்கி தூர்ந்து போகும்
இந்த இரவின் கருமையில்
நீ எந்தப் புள்ளியில் மறைந்திருக்கிறாய்

சிறுவர்களின் மனதிலாடும் விழுதுகள்

ஊரின் ஒதுக்குப் புறமாக
கவனிப்பாரற்றபடி தனித்து நிற்கிறது
வயது முதிர்ந்த ஆலமரம்
அதன் தடித்த விழுதுகள்
தரையில் விழுந்து
சர்ப்பமென ஊர்ந்து திரிகிறது
தனது தோள்களில் தொங்கி
ஊஞ்சலாடி மகிழ்ந்திட
குட்டி நட்புகள் யாருமே வருவதில்லையென்று
மனம் வருந்திச் சொன்னது
நான் உடன் விழுதுகளின்
கரங்களைப் பற்றிப் பிடித்து
முன்பள்ளிக்கு அழைத்துச் செல்கிறேன்
சீருடை அணிந்த மாணவர்களை
சந்தித்த பரவசத்தின் கணத்தினிடை
தன்னை மீண்டும் ஒரு முறை
புதுப்பித்துக் கொண்டது
பின்னர் தனது கரங்களால்
அவர்களைத் தூக்கி அரவணைத்து
ஆகாயத்தில் பறக்க வைத்து
தனது பிறவிப் பயனை அடைந்தன விழுதுகள்

மீன்களின் புத்தகம்

தனது நதியின் பூர்வீகக் கதையை
அதன் ஆதி வரலாற்றை
அமைதியாக வாசிக்கின்றன மீன்கள்
அவை கூழாங்கற்களில் இருந்தவாறு
மெய் மறந்து ஆழ்ந்து ரசித்து
ஒவ்வொரு பக்கமாகப் படிக்கின்றன
சக தோழமை நண்டுகள்
அதனை விளையாட அழைத்தும்
முற்றாக நிராகரிக்கின்றன
இடைக்கிடை தவளைகளின்
ஓயாத சப்தங்கள்
இடையூறு செய்து பராக்காக்குகின்றன
இருந்தும் நதியின் கடைசிப் பந்தியை
வாசித்து முடிப்பற்கிடையில்
தீர்ந்து விடுகின்றன அநேக மீன்களின் காலம்

வாழ்வைத் தனிமையிடம் பங்கிடுதல்

என்னிடம் வீடென்ற பெயரில்
ஒரு வீடு இருக்கிறது
அதில் எப்போதும்
இருள்தான் குடியிருக்கிறது
என்னிடம் அன்பென்ற பெயரில்
ஒரு வாலாட்டி வளர்கிறது
என்னிடம் எது இருந்தாலும்
எது இல்லாவிட்டாலும்
என் காலைச் சுற்றிச்சுற்றியே கிடக்கிறது
என்னிடம் வாழ்வென்ற பெயரில்
ஒரேயொரு வாழ்விருக்கிறது
ஆனால் திருப்தியாக வாழ்வதற்கு
சாத்தியமான எதுவுமே
என்னிடம் இல்லாமலிருக்கிறது
என் வீட்டைப் போன்று
என் வாழ்வும் இருளடர்ந்து இருப்பதனால்
அதனை யாருமே பங்கிட முன்வரவில்லை
ஆதலினால் மீதமுள்ள வாழ்வை
தனிமையிடம் பங்கிட்டுக்கொள்கிறேன்

புல்லாங்குழலால் பேசுபவள்

அயல் வீட்டுச் சிறுமியின்
தெவிட்டா இனிப்பு மீந்த மொழி
பிறவியிலிருந்து அறுந்திருக்கிறது
அவளுக்குள் இடையறா நிலவும் மௌனம்
அதீத அர்த்தங்களை பேசுகின்றன
குட்டி தேவதையென முகிழ்ந்திருக்கையில்
உள்ளத்தைச் சாந்தப்படுத்துகிறாள்
அவள் இடைக்கிடை உதிர்த்தும்
கள்ளங் கபடமற்ற புன்னகை
மஞ்சள் நிறப் பூக்களென
மனசெங்கும் விரவிக் கிடக்கிறது
விழிகள் மூடி மூடி திறக்கையில்
ஆயிரமாயிரம் பட்டாம் பூச்சிகள்
எனக்குள் சிறகடித்துப் பறக்கின்றன
இன்னும் வானவில்லின் நிறங்கள்
கண்களில் விரிந்து ஒளி தகதகக்கிறது
அவளைக் கடந்து செல்லும் தருணமெல்லாம்
எனது குரலைப் பரிசளிக்க அவாவுகிறேன்
அது சாத்தியமற்றுப் போகையில்
சலிப்புற்றுடைந்து சிதறுகிறது மனம்
உடன் குயிலின் மொழியை
இரவலாக கேட்டுப் பார்க்கிறேன்
அது எனது மொழி புரியாமல்
அவ்விடத்திலிருந்து பறந்து செல்கிறது
முடிந்தளவு அன்பொழுகும் சொற்களை
பகிர்ந்தளித்து வருகிறேன்
துவக்கத்திலிருந்து இசையில் லயித்து
மூழ்கியவளாக இருந்ததனால்
புல்லாங்குழலினை கொடுத்துள்ளேன்
இனி அவள் அதனை வாசித்து
என்னோடு உரையாடுவாள்
இருந்தும் கடவுள் கொடுக்கவிருக்கும்
கற்கண்டு மொழிக்காக காத்திருக்கிறாள்

தவிர்க்க முடியாத விடுபடுதல்கள்

முன் பள்ளி விடுவதற்கான
சமிக்ஞை காற்றில் விரவிய கணங்களினிடை
பாதிப் பொழுது கூண்டினுள்
அடைபட்டுக் கிடந்த பறவைகளுக்கு
விடுதலை கிடைத்தது போன்று
வகுப்பறையிலிருந்தும் முண்டியடித்து
அலாதியாக பறந்து செல்கின்றனர் சிறுவர்கள்
அவ்வாறு செல்லும் அவசரத்தில்
ஓரிரு சொற்களை எழுதித் தீர்ப்பதற்கிடையில்
கூர் மழுங்கியதும் தீட்டித் தீட்டிப் பாதியான
புத்தம் புதிய பென்சில்கள்
கூர் மழுங்கா வர்ணத் தீட்டிகள்
தனக்கு தேவையற்றவைகளை
உடனுக்குடன் அழித்தொழித்த
பழையதும் புதியதுமான
பொம்மை அழிப்பான்கள்
விதம் விதமான வடிவங்களையும்
நிறங்களையுமுடைய தண்ணீர்க் குடுவைகள்
மற்றும் சாப்பாட்டுப் பெட்டிகள்
அத்தோடு எழுதியெழுதிக் கிழித்து
உறை களன்றுபோன அப்பியாசக் கொப்பிகள்
இலவசப் பாட நூல்களென
அவர்களின் வகுப்பறைகளில்
தினமும் விடுபட்டுக் கிடக்கின்றன
இவைகள் பட்டாம் பூச்சிகளால்
அழுதடம்பிடித்து வாங்கி பைகளில் நிரப்பி
சுமக்க முடியாதபடி கொணர்ந்தவைகளே
மீள எடுக்க அவகாசமின்றி
சிறுவர்கள் விரைந்து செல்கையில்
தவிர்க்க முடியாத விடுபடுவைகளாக
இருந்த போதிலும்
மறுநாள் பள்ளி செல்லும் போது
புதிது வாங்கிக் கேட்டுச் சிணுங்குகையில்
மனம் சலிப்புறுவதும்
தவிர்க்க முடியாததாகி விடுகிறதுதான்

புதிய இலைகளால் துளிர்ந்தல்

ஒவ்வொரு பக்கமாக
இலைகளை வாசிக்கத் துவங்குகிறேன்
எல்லா இலைகளுமே வாசிப்பதற்கு
மிகுந்த அலாதியானவைதான்
அதற்கு இரண்டு பக்கங்கள்
இருப்பதைப் போன்று
எனக்கும் இரண்டு பக்கங்கள் இருக்கின்றன
ஒரு பக்கத்தை மட்டுமே
மற்றமைகளுக்கு திறந்து காட்டுகிறேன்
அதனைத்தான் அவர்களும்
எனது நிஜமான பக்கமென்று நம்பி
வாசித்துத் திருப்தி அடைகிறார்கள்
ஆனால் மரங்களின் இலைகள் அவ்வாறானதல்ல
அது தனது இரண்டு பக்கத்தினையும்
எப்போதும் திறந்து வைத்திருக்கிறது
அனேமாக அதன் இரண்டு பக்கங்களிலுமாக
பசுமையின் குறிப்புகள்தான்
ஆதியிலிருந்து எழுதப்பட்டு வருகின்றன
இந்த இலைகளாக நாமும் இருந்தால்
இங்கு எப்போதுமே அமைதி நிலவலாம்
ஒவ்வொரு இலையாக வாசித்து முடித்தபோது
புதிய இலைகளால் துளிர்ந்து சடைத்து
நிழல் கொள்கிறது வாழ்க்கை

தாளில் வரையப்பட்ட கனவு

குடிசையில் வசித்து வரும்
சேரிப்புறத்துச் சிறுமியாகிய எனக்குள்
எப்போதும் ஒரு கனவு வளர்ந்து வருகிறது
அது கல் வீடுபற்றியதாக மட்டுமே இருக்கிறது
இது எல்லாக் குடிசை வாசிகளுக்குமுரிய
நியாயமான கனவுதான்
எனது கனவினை உடன் நிர்மாணிப்பது
அத்தனை இலகுவான காரியமல்ல
தினசரி பொழுதைக் கடந்து செல்வதே
பெரும் போராட்டமாக இருக்கும் போது
இது எங்கணம் சாத்தியமாகும்
அப்பா கொத்தனாராக இருந்து
நிறைய கல் வீடுகளை
கட்டி முடித்து கல்லாய்ப் போனார்
ஆனால் எமக்கென்று
இன்னும் ஒரு செங்கல்லையேனும்
அவரால் வாங்க முடியவில்லை
ஒவ்வொரு கல்லாகச் சேகரம் செய்திருந்தால்
இந்நேரம் வீட்டை கட்டி முடித்திருக்கலாமென
இடைக்கிடை புலம்பி
மனதை ஆற்றுப்படுத்துகிறாள் அம்மா
எனது கனவு மாளிகையினை
சித்திரத்தில் வரைந்து
அதனைத் தினமும் ரசிக்கிறேன்
இரவு பெய்த அடை மழையின் தாரைகள்
கூரையின் கிடுகினூடாக நுழைந்து
தாளில் வரைந்து வைத்திருந்த
எனது மாளிகையினை
அப்படியே அடித்துச் செல்ல முனைகையில்
அதனைக் காப்பாற்றிப் புத்தக இடுக்கினுள்
பவுத்திரமாக வைத்திருக்கிறேன்
இருந்தும் இன்னும் எத்தனை காலங்களுக்கு
எனது கல் வீடுபற்றியதான கனவு
தாளில் வரையப்பட்ட சித்திரமாக இருக்கும்
யாரோ ஒருத்தரின் வீட்டைக் கட்ட
அதிகாலையிலேயே புறப்படுகிறார் அப்பா

வாழ்வை சமாளிக்கும் முத்தங்கள்

தூக்கலான வாசனை மீந்த
முத்தங்கள் சூழ்ந்தது பரபரப்பான வாழ்க்கை
அது நமக்குள் துளிர்விடும்
சிறியதும் பெரியதுமான முரண்களை
உடன் சமாளித்து சீர் செய்கிறது
தலைவனுக்கும் தலைவிக்குமிடையில் நிகழும்
விரிசல்களின் மௌனங்களை
அனேக தருணங்களில்
அதுதான் திறந்து தீர்த்து வைக்கிறது
முத்தங்களின்றி அன்பினை
வெளிக்காட்டுதலென்பதும்
வாழ்வினைக் கடந்து செல்வதென்பதும்
அத்துனை சுலபமான காரியமல்ல
ஒரேயொரு முத்தத்திற்காக ஆயுள் முழுவதும்
காத்திருக்க வேண்டி நேரிடுகிறது
திராட்சைப் பழச்சாறென
இனிமையானதும் தெவிட்டாததுமானது
முத்தங்களின் சுவை
அதனை பரிமாறும் முறைமையினை
முதன் முதலாக குழந்தைகளுக்கு
உம்மாதான் கற்பித்துக் கொடுக்கிறாள்
அவ்வாறு கற்றுக் கொண்டதன் பின்னர்
தங்களது முதல் முத்தத்தினை
பொம்மைகளுக்கு பரிசளிக்கிறது குழந்தைகள்
இவ்வாறு வழங்கப்படும்
இதமான முத்தங்களின் ஸ்பரிசத்தினை
யார்தான் நிராகரிப்பார்கள்
உடைந்து சிதறிய பேரன்பினை
மீளவும் செப்பனிடும் மாய வித்தையினை
தனக்குள்ளே பதுக்கி வைத்திருக்கிறது
பரிசுத்தமான முத்தங்கள்
எல்லையற்ற பிரியங்களின் உச்சத்தினை
முத்தங்களின்றி வேறெப்படி
வெளிக்காட்ட முடியுமென கருதுகிறீர்கள்

குழந்தைக்குள் குடை

வீட்டுக் கூரை வழியாக
திண்ணையில் இறங்குகிறது
மழைக் குஞ்சுகள்
அவைகள் அமர்வதற்காக
உறங்கிக் கிடந்த பாத்திரங்களை
உடன் திறந்து வைக்கிறேன்
கூதலில் கொடுகியபடி
எனது மடியில் சுருண்டு படுக்க
காலை சுற்றுகிறது வளர்ப்புப் பூனை
வீடு நனைந்து தொப்பாகியிருக்கும்
நெருக்கடி மீந்த தருணத்தில்
பொம்மைகள் வரையப்பட்டிருக்கும்
குடை வாங்கிக் கேட்டு
சிணுங்குகிறது குழந்தை
தினசரி வாழ்வே குடையின்றி
காய்ந்துலர்வதை அவளுக்கு
எங்கணம் விபரித்துச் சொல்வேன்
அவளது பராக்கைத் திருப்ப
மழையை ரசிக்கும்படி சொல்கிறேன்
அதன் தாரைகள் மீட்கும் இசையினை
கூர்ந்து செவிமடுக்கச் சொல்கிறேன்
முன்றலில் குவிந்து கிடக்கும்
சிறு பொய்கையில்
காகிதப் படகு செய்துவிடச் சொல்கிறேன்
இன்னும் கால் நனைத்து
விளையாடவும் சொல்லிப் பார்க்கிறேன்
எதற்கும் மசிவதாகத் தெரியவில்லை
குடை கேட்டு நச்சரித்தவாறே
மழையென அழுதது குழந்தை
மழை பெய்து ஓய்ந்து பின்னராக
குடையினை வாங்கிக் கொடுக்கிறேன்
மீண்டும் மழை வேண்டிப் பிரார்த்தித்தது
மலக் கிடங்கு நிரம்பிய சேதிபற்றி
எதுவுமே அறிந்திராக் குழந்தை

சிறுமியின் இனிப்பை தின்று முடித்த காற்று

புதிதாக வாங்கி வந்து
அறைச் சுவரில் மாட்டி விட்டிருக்கும்
ஓவியத்தில் வரையப்பட்ருந்த குழந்தை
ஒழுகொழுக ஐஸ்பழம் சுவைக்கிறது
அதனை பார்த்த கணத்தினிடை
ஹயாவும் வாயுறத் துவங்குகிறாள்
ஓவியத்திலிருந்து சிந்தும் துளிகளை
தொட்டு நாவில் வைக்கிறாள்
அது என்ன பழமென்று கேட்டு
பாசாங்கு செய்கிறாள்
இதற்கு முன்னர் ஒரு நாளும்
தின்னாததைப் போன்று
சுவை மிகுந்ததாக இருக்குமா
இது எங்கு வாங்கலாமென்று
என் தலையில் ஐஸ் வைக்கிறாள்
பின்னர் தனக்கும் வேண்டுமென்று
சிணுங்கி மாய்கிறாள்
பனி பொழியும் முன்னிரவில்
அவளை அழைத்துக் கொண்டு
கடற்கரைக்குச் செல்கிறேன்
தலை விரித்துப் போட்டு
பேயாட்டம் ஆடுகின்றன மரங்கள்
காற்று தனது கொம்புகளால்
ஆடைகளைக் கொழுகி இழுக்கிறது
தாமதியாது நானும் அவளுமாக
ஐஸ்பழம் வாங்கிச் சாப்பிடுகிறோம்
சுவையில்லையென்று சொல்கிறேன்

கரைந்து ஒழுகுவதுபற்றி மட்டுமே
 பெரும் கவலை கொள்கிறாள் ஹயா
 அவள் ஐஸ் பழத்தைத் தின்று
 தீர்ப்பதற்கிடையில்
 மீதம் வைக்காமல் தின்று முடித்தது காற்று
 உடன் காற்றைத் திட்டித் தீர்த்தபடி
 இன்னுமொரு பழம் வேண்டுமென்று
 அவ்விடத்தை விட்டு நகராமல் நின்றாள்
 காற்றும் உறங்குவதாக இல்லை

மஞ்சள் பூக்களில் மலரும்
சிறுமியின் அன்றாட வாழ்வு

பனி பொழியும் மூன்றாம் சாமம்
கூதலில் கொடுகி விறைத்தபடி
பேருந்திற்காக தரிப்பிடத்தில் நிற்கிறேன்
வாலாட்டிகளுக்கிடையில் மூளும்
புணர்தலுக்கான ஓயாத சண்டையும்
ஆந்தையின் அலறலும் பீதியுறச் செய்கிறது
இராட்சத சர்ப்பமென ஊர்ந்து செல்லும்
தார்ச்சாலை மருங்கினில்
அணியணியாக நெடுத்து நிற்கும்
பெயரறியா மரங்கள் உதிர்க்கும்
மஞ்சள் பூக்களின் மீந்த வாசனை
மூக்கைத் துளைக்கிறது
பனிக் காற்றில் திரண்டு வரும்
வாசனையினை நுகர்ந்தபடி
சிறிது நேரம் தாமதித்துச் செல்ல
அவாவுகிறது மனம்
சாலை தோறும் விரவிக் கிடக்கும் பூக்களை
விரைந்து செல்லும் வாகனங்களின்
சில்லுகளில் நசிபடுவதற்கிடையில்
விரைவாக சேகரம் செய்ய
கிடந்து போராடுகிறாள் சிறுமி
கண்களைப் பறிக்கும் அதன் நிறம் மீதோ
தூக்கலான வாசனை மீதோ
அவளுக்கு எந்த ரசனையும் கிடையாது
அதனை விற்று தனதன்றாட வாழ்வினை
மலர்ந்திடச் செய்யவே
சூடும் குளிரையும் தாங்கி

தலையில் கூடையுடன் நிற்கிறாள்
நான் பேருந்திலேறிச் செல்கிறேன்
உதிர்ந்த எல்லாப் பூக்களையும்
ஒன்றும் விடாது சேகரம் செய்தாளா
அன்றி வாகனங்களில் சில்லுகளில் நசிபட்டு
சாலையோடு சாலையாகியிருக்குமா
அவளது ரொட்டித் துண்டும்
காலைத் தேநீரும் கை நழுவிச் சென்றிருக்குமா
கிடந்து பதறுகிறது ஈரமான மனம்

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

“என்னிடம்
அன்பென்ற பெயரில்
ஒரு வாலாட்டி வளர்கிறது
என்னிடம்
வாழ்வென்ற பெயரில்
ஒரேயொரு வாழ்விருக்கிறது”

ஜமீலின் இந்த வார்த்தைகளில் இருக்கின்ற அன்புணர்ச்சி
பரிபூரண தவிப்பிலிருந்து நிரந்தரமற்றதும்
தடுமாற்றங்களுடையதுமான வாழ்விலிருந்து தோன்றுகின்ற
சொற்களாகும்.

ஜமீலின் நம்பிக்கைகள் ஈரமலர்களைப்போல் வெயிலில்
காய்கின்றன. கனவுகள் உடைந்துவிடும் நீர்க்குமிழியில்
பிரதிபலிக்கும் நிறத்தீற்றல்களாக அலைகின்றன.
அவருக்குள் ஊற்றெடுக்கும் குழந்தையின் பரிசுத்தமானது
வளர்ப்பு நாயின் கண்களைப்போல குழந்தைகளைப்
பாதுகாக்கும் பாசத்தின் காவலாக உற்று நோக்கியபடியே
இருக்கின்றன. இவ்விதம் தொகுப்பு முழுக்க கருணையின்
நீர்மை ஊறிக்கிடக்கிறது. வாழ்வை அழகுபடுத்தும் மாயத்
தூரிகை அவருடைய மொழியாகும்.

- அனார்

LKR 350

